

Mi-ca-en

MAGONE

THÁNH DON BOSCO

Ma-Gôn, Đại Tướng Tí Hon

Lần Đầu Ấn Bản bởi Tủ Sách Công Giáo (eBooks) 2019

Copyright © 2019 by Thánh Don Bosco

Bạn có thể chia sẻ hoặc gửi tặng, nhưng xin đừng sử dụng làm thương mại dưới mọi hình thức.

Tủ Sách Công Giáo kính tặng.

Sách eBooks được tạo bởi Tủ Sách Công Giáo qua Reedsy

Tại reedsy.com

Mục Lục

LỜI PHI LỘ

Chương I: CUỘC HỘI KI ẾN KỲ NGỘ

Tại ga thị trấn Carmagnola

Ma-gôn và Don Bosco

Chương II: ĐỜI SỐNG NỘI TÂM VÀ KHI Đ ẾN KHÁNH LỄ VIỆN PHANXICO SALESIO

Can thiệp của cha xứ

Tên còn đồ dễ thương

Cổ vấn của Mi-ca-en

Một thanh niên nóng nảy

Chương III: NHỮNG KHÓ KHĂN VÀ VIỆC SỬA ĐỔI TÍNH TÌNH

Thuốc chữa

Nỗi buồn phiền

Cởi mở tâm hồn

Chương IV: CẬU XUNG TỘI VÀ B Ứ T Đ Ề U NĂNG CHẠY TỚI CÁC PHÉP BÍ TÍCH

Lần xưng tội của Mi-ca-en Ma-gôn

Nghĩ đến tội xưa

Khủng hoảng bối rối

Chương V: ĐÔI LỜI NH ỚN NHỬ THỈ Ứ NIÊN

Lời khuyên thanh thiếu niên

Tin tưởng vô bờ

Làm thế nào để sửa đổi những tội xấu?

Cha linh hướng

Mấy lời hướng dẫn cống hiến các cha giải tội cho thanh thiếu niên

Chương VI: M I Â N C Ò N G Ư O N G M ẫ U T R O N G V I Ệ C ĐẠ O Đ ỨC

Mi-ca-en sống trong cầu nguyện

Những giờ lễ nghi dài dòng

Sự tinh tâm của Mi-ca-en

Lòng sùng kính khác nhau

Mi-ca-en và hát ca

Chương VII: TRUNG THÀNH VỚI BỔN PHẬN

Xác đáng trong giữ giờ giấc

Học sinh gương mẫu

Hăng hái làm việc

Sự toàn thiện mong muốn

Lòng tận tâm

Chương VIII: LÒNG SÙNG KÍNH ĐỨC NỮ TRINH MARIA

Sự quan trọng của lòng sùng kính Mẹ Maria

Thần cảm

Những hành vi nhuộm màu sùng kính

Mẹ Maria và công việc nhà trường

Tháng năm năm 1858

Lời hứa giữ mình sạch sẽ trọn đời

Chương IX: LÒNG YÊU ĐỨC KHIẾT TỊNH VÀ CÁCH CẬU BẢO TÌN NHÂN ĐỨC NÀY

Lá thư bàn tới đức khiết tịnh

Bảy huấn lệnh của Don Bosco

Phương pháp đơn giản

Chương X: HÀNH VI BÁC ÁI ĐÁNG CHÚ Ý TỚI ANH EM ĐỒNG LOẠI

Đức ái tận tâm của Mi-ca-en

Người bình tĩnh

Mi-ca-en là người y tá

Sứ mệnh tế nhị

Chương XI: HÀNH ĐỘNG VÀ NHỮNG MÁNH KHÓE CỦA MARGON

Những câu chuyện không đúng chỗ

Cuộc ẩu đả với kẻ nói phạm thượng

Lửa hỏa ngục

Quy phục luật lệ

Mối nguy hiểm của mùa nghỉ hè

Sức khỏe và các việc đạo đức

Chương XII: NGHỈ HÈ TẠI CASTELNUOVO D'ASTI NHỮNG NHÂN ĐỨC THỰC HÀNH TRONG DỊP NÀY

Tới Castelnuovo

Mẫu chuyện hay

Tỏ lòng biết ơn

Mi-ca-en mê say thờ lạy

Bằng chứng lòng thống hối

Chương XIII: SỬA SOẠN CHỈT

Một thiếu niên gương mẫu

Tuần 9 ngày Đức Mẹ Vô Nhiễm

Sinh nhật năm 1858

Mỗi tiên cảm

Sẵn sàng

Mỗi bình tĩnh khác thường

Chương XIV: BỆNH TẬT VÀ CÁC BIẾN CHỨNG

Khó chịu

Xưng tội lần cuối cùng

Những sự sẵn sóc đặc biệt

Của ăn đàng

Chương XV: GIÂY PHÚT SAU CÙNG VÀ CÁI CHỈT QUÝ BÁU

Cơn bệnh tăng thêm

Xức dầu thánh

Phép lành Đức Thánh Cha

Gương mặt bình thản của Ma-gôn

Từ biệt mẹ

Cuộc đàm thoại cuối cùng

Ma-gôn qua đời

Mỗi xúc cảm của các người tới dự

Chương XVI: CUỘC AN TÁNG KỶ NIỆM CUỐI CÙNG

Nỗi cam chịu của bà mẹ công giáo

Phản ứng ở Khánh lễ viện

Cuộc an táng

Bài điệu vắn

LỜI PHI LỘ

Các bạn thân mến,

Mi-ca-en và Đaminh

Mi-ca-en Ma-gôn, một trong những người như các bạn đang nóng lòng chờ đợi ngày phát hành cuốn tiểu sử Đa-minh Savio. Thật vậy, Mi-ca-en đã cố thu lượm nơi mỗi người một chút, tất cả những nét đặc biệt em đã nghe người ta thuật lại về đời sống gương mẫu em bé Công giáo Đaminh Savio, rồi em đem hết sức lực ra để bắt chước những đức tính đó/ Nhất là em ước ao được thảo bản liệt kê các nhân đức của Đaminh Savio, một thiếu niên em đã chọn làm Bản Mạng. Nhưng khi mới đọc được vài trang các nhân đức này, Thiên Chúa đã mời em đi dự tiệc thánh bằng cách chấm dứt cuộc sống em trên gian trần này. Chúng ta có đủ lý do để hy vọng là em đã được nếm hưởng nguồn bình an của những người công chính mà các bạn thường đặt trước mặt để bắt chước.

Ngũ n g ʻ c cu ʻ n tiểu sử:

Đời sống gương mẫu hay nói cách khác, đời hấp dẫn của người bạn đã gieo rắc trong tâm hồn mỗi bạn mỗi ước vọng người ta đem phát hành cuộc sống đó, và chính các bạn cũng đã xin tôi nhiều lần. Như thể một đảng tôi được sự yêu cầu của các bạn, đảng khác được mối tình tôi sẵn có đối với người bạn chung này cổ vũ, đồng thời trong trí tôi vẫn nuôi tư tưởng là cuốn sách này sẽ làm cho các bạn hài lòng và đem lại lợi ích cho tâm hồn các bạn; vì lý do đó tôi mới quyết định thỏa mãn lòng mong ước các bạn bằng cách thu lượm tất cả những gì liên quan tới Mi-ca-en và tất cả những gì chính chúng ta đã mục kích để soạn thành cuốn sách nhỏ theo ý các bạn.

Ơn Chúa ban cho Mi-ca-en

Lần giở những trang sách đề cập tới Savio các bạn thấy Savio bẩm sinh đã có nhân đức rồi cứ tiếp tục lớn lên tới bậc anh hùng trong suốt thời gian Savio sống trên trần thế.

Đọc cuốn sách đề cập tới Mi-ca-en, Ma-gôn chúng ta lại thấy một em nhỏ bấp bênh trên đường tội ác nhưng Thiên Chúa đã xui cậu theo Ngài. Cậu liền hăng hái đáp lại tiếng gọi tình yêu này và bền tâm đáp lại ơn Chúa, đến nỗi tất cả những ai quen biết cậu đều phải thán phục khi nhìn thấy hiệu lực ơn thánh nơi cậu.

Cuộc sống khác thường

Các bạn sẽ tìm thấy ở đây những hành động đáng ca ngợi và nhiều hành động đáng bắt chước. Các bạn cũng sẽ gặp thấy những nét chấm phá các đức tính, lời nói hình như vượt quá năng lực em nhỏ 14 tuổi hoa niên. Nhưng tất cả đều đề cập tới, nên cũng đáng cho tôi viết ra đây.

Xây dựng cuốn tiểu sử này

Đàng khác, các độc giả được an lòng về sự thật của những sự kiện được đề cập tới, vì tôi đã cố gắng trình bày và phối hợp những biến cố xảy ra dưới mắt nhiều người hiện còn sống và hỏi thăm các nhân chứng này cho rõ những điều tôi trình bày trong sách này.

Lần tái bản thứ ba này tôi cũng thêm nhiều sự kiện chưa được đề cập tới khi xuất bản lần đầu tiên và tôi cũng có thêm nhiều sự kiện khác tôi mới biết qua những nguồn gốc đáng tin cậy.

Lời cầu chúc

Xin Chúa toàn năng hay dùng những bài học thực tế để nhắc lại cho nhân loại già cũng như trai trẻ biết bàn tay Chúa Quan Phòng, ban cho chúng ta ơn đặc biệt, là được luôn luôn sẵn sàng đứng trước giây phút quyết liệt tranh thủ mỗi hạnh phúc hay bất hạnh.

Xin ơn Chúa giúp chúng ta trong lúc sống cũng như trong giờ hấp hối. Sau cùng xin Chúa phù giúp chúng ta trên bước đường về quê trời. AMEN.

Chương I: CUỘC HỘI KIẾN KỲ NGỘ

Tại ga thị trấn Carmagnola

Một buổi chiều thu khi tôi từ Sommariva del Bosco trở về, tôi phải đợi hàng giờ ở Carmagnola chờ chuyến tàu lửa Turin. Đồng hồ điểm 7 giờ. Trời chiều u ám, sương mù đọng thành những hạt mưa làm cho không gian đen tối đến nỗi chúng ta không thể nhận ra nhau nữa. Đèn nhà ga tỏa những ánh sáng yếu ớt xuống sân ga và ra khỏi đó một ít ánh sáng đã bị đêm tối dày đặc nuốt mất. Một bà trẻ nõ đùa làm tôi phải chú ý, hay nói cho đúng hơn làm tôi phải điếc tai. Những tiếng kêu dồn dập: “Hãy đợi, bắt lấy nó, thộp lấy thằng này, bắt lấy thằng kia”, làm cho khách bộ hành nghĩ tới những truyện trinh thám kiếm hiệp

Giữa đám ồn ào, người ta nhận rõ một tiếng át các tiếng khác, hình như là tiếng của vị đại tướng chỉ huy. Một lệnh ban ra tất cả đều nhắc lại và vâng theo răm rắp.

Tôi muốn biết ngay tên tuổi con người có đủ tinh thần để điều khiển cuộc chơi giữa bọn du đảng ấy.

Ma-gôn và Don Bosco

Tôi rình lúc bọn trẻ tụ họp chung quanh vị đại tướng tí hon mà lăn xả vào giữa chúng. Mọi đứa đều sợ hãi chạy trốn, duy chỉ một đứa đứng lại, tay chống nạnh và tiến lại phía tôi, có vẻ hách dịch và bắt đầu hỏi:

- Ông là ai mà dám phá rối cuộc chơi của chúng tôi?
- Tôi là bạn của em.

- Ông muốn gì?
- Tôi muốn cùng chơi với em
- Nhưng ông là ai? Tôi không biết ông
- Tôi nhắc lại rằng, tôi là bạn của em và tôi muốn chơi với em. Còn em, em là ai?

- Tôi là ai à? Nói đến đây, giọng anh bỗng trở thành trầm và to

- Tôi là đại tướng miền này. Đại tướng Mi-ca-en Ma-gôn.

Trong khi tôi đang nói chuyện, những đứa kia sau khi đã hoàn hồn lần lượt vây quanh tôi. Sau khi nói với đứa này, nói với đứa kia một vài câu để lấy cảm tình, tôi quay lại tiếp tục câu chuyện với đại tướng Ma-gôn.

- Ma-gôn thân mến, em lên mấy tuổi?

- Tôi 13 tuổi.

- Em đã xưng tội lần đầu chưa?

- Tôi đã rước lễ.

- Em đã học một nghề nào chưa? Tôi có học nghề ở không.

- Em đã làm gì từ xưa đến giờ?

- Đi học.

- Em học lớp mấy?

- Hết lớp Sáu.

- Em còn cha không?

- Không, cha tôi chết rồi.

- Em còn mẹ không?

- Còn, mẹ tôi còn sống, mẹ tôi bây giờ làm mướn và làm hết sức để kiếm tiền nuôi tôi và các em, nhưng chúng tôi thường làm bà tức điên được.

- Sau này em muốn làm gì?

- Tôi chắc sau này tôi phải làm một nghề, nhưng bây giờ tôi chẳng biết gì.

Điệu bộ thật thà giọng nói rõ ràng và thông minh làm tôi đoán ra được nguy

hiểm mà Ma-gôn sẽ phải trải qua nếu cứ để anh ta tự do như thế.

Tôi nghĩ rằng nếu tình hình này mà được giáo dục chắc sẽ có kết quả tốt đẹp. Tôi tiếp tục câu chuyện:

– Ma-gôn thân mến, em có muốn kết thúc cuộc sống của một đứa nhãi ranh để tiếp tục học một nghề hay tiếp tục học?

– Cái đó còn gì bằng, giọng đầy cảm động viên đại tướng trả lời: “Cuộc sống khổ ải này, đối với tôi chả ý nghĩa gì, nhiều bạn tôi đã ở tù, tôi sợ mai kia sẽ gặp họ và chịu chung số phận, nhưng tôi chẳng làm gì hơn được nữa, cha tôi chết, mẹ thì nghèo, ai sẽ giúp tôi?”

– Chiều nay em hãy sốt sắng cầu cùng Thiên Chúa, cầu nguyện với cả tấm lòng và hãy tin tưởng vào Ngài, Ngài là người coi sóc ta, coi sóc em và tất cả mọi người.

Đến đây chuông ở ga vang lên một lần chót, tôi phải đi ngay nhưng cũng nói lại vài câu:

– Cầm lấy tấm ảnh này và mai em hãy lại đàn ông cha xứ em là cha Aricco và nói với Ngài là người trong tấm ảnh này muốn biết hạnh kiểm của con.

Ma-gôn kính cẩn cầm lấy tấm ảnh:

– Nhưng tên cha là gì? ở đâu đến?. Cha Ariccio có biết cha không?

Cậu Ma-gôn dững cảm tiếp tục đặt nhiều câu hỏi hết câu này đến câu khác, nhưng tôi không trả lời được vì tàu đã đến rồi và tôi vội vàng nhảy lên về Turin.

Chương II: ĐỜI SỐNG NỘI TÂM VÀ KHI ĐẾN KHÁNH LỄ VIỆN PHANXICO SALESI

Can thiệp của cha xứ

Vì không biết vị linh mục đã nói chuyện với mình là ai, nên Ma-gôn muốn tìm biết. Thay vì đợi đến ngày mai, Ma-gôn lập tức tìm cha xứ Ariccio và cậu nhiệt thành nói với Ngài tất cả những gì cậu đã được nghe. Cha xứ hiểu hết và ngay hôm sau ngài viết cho tôi, nói rất đúng về cuộc sống vị đại tướng của chúng ta.

– Mi-ca-en là một trẻ nghèo, mồ côi cha, mẹ cậu vì phải làm vất vả nuôi con không thể coi sóc cậu được, bởi thế cậu dùng thời giờ chơi đùa với bạn trẻ vô lại trên đường phố và các nơi công cộng.

– Cậu có một trí khôn khá nhưng vì không bền chí và hay lơ đãng nên người ta đã nhiều lần đuổi cậu khỏi trường. dẫu sao cậu cũng đã học hết lớp Sáu

– Về phần luân lý, con tin rằng cậu có nền tảng hần hoi và tính tình đơn sơ tự chủ dễ dàng. Trong lớp và trong giờ giáo lý, cậu là người phá rối luôn, khi cậu vắng mặt tất cả đều êm thấm và khi cậu thôi học cậu đã làm ơn cho tất cả.

– Tuổi cậu, tâm tính cậu, cảnh nghèo của cậu, trí thông minh của cậu đáng cho tất cả mọi hoạt động từ thiện phải chú ý tới. cậu sinh ngày 19/9 năm 1845.

Căn cứ vào lời chỉ dẫn của cha xứ, tôi quyết nhận Ma-gôn vào đám trẻ trong nhà để hướng dẫn cậu học hành hay chọn một nghề. Vừa khi nhận được thư của

tôi Mi-ca-en nóng lòng muốn tới Turin ngay. Cậu tưởng tượng sẽ được hưởng thú vui của thành phố địa đàng và sẽ làm chủ mọi kho tàng của Turin

Tên côn đồ dễ thương

Một vài ngày sau, Ma-gôn xuất hiện trước mặt tôi. Cậu vừa chạy đến tôi và nói:

– Thưa cha con đây, con là Mi-ca-en Ma-gôn mà cha đã gặp ở ga Carmagnola.

– Cha biết cả rồi, có phải con đến đây với thiện chí không?

– Vâng, vâng thiện chí thì con không thiếu

– Nếu con có thiện chí thì cha xin con đừng làm đảo lộn nhà này nhé!

– Xin cha cứ yên lòng. Con sẽ không làm phiền lòng cha đâu. Trong quá khứ con ăn ở chả ra làm sao, con không muốn tiếp tục như vậy nữa, hai bạn con hiện đang trong tù và con...

– Can đảm lên con! Bây giờ thì con nói với cha là con muốn học chữ hay học nghề?

– Con sẵn sàng làm điều cha muốn, nhưng nếu cha cho chọn, thì con thích học chữ hơn.

– Giả sử cha cho con học, sau khi học hết chương trình rồi, con sẽ làm gì?

Cậu cúi đầu xuống đất nói với cha câu này:

– Nếu ...nếu một đứa trẻ vô lại như con có thể.

– Nói hết đi con, con muốn nói gì...nếu một đứa trẻ vô lại như con có thể sửa mình xứng đáng trở thành một linh mục thì con sẵn sàng trở thành linh mục.

– Được..! Chúng ta sẽ xem sau, xem một đứa trẻ vô lại sẽ làm được gì. Cha sẽ cho con học, còn về phần làm linh mục hay không điều đó còn tùy thuộc vào sự tiến bộ của con trong lớp, tùy thuộc vào hạnh kiểm của con, vào những sự thử thách xem con có ơn kêu gọi hay không?

– Nếu một đứa trẻ có thiện chí cố gắng đạt tới một kết quả, chắc cha sẽ không phải buồn vì con đâu. Xin cha tin như vậy

Cố vấn của Mi-ca-en

Khởi đầu tôi chỉ định một anh bạn làm thiên thần bản mệnh cho Mi-ca-en. Theo thói quen trong nhà, thường giao một đứa trẻ mới đến có nền luân lý khả nghi hay không biết chắc chắn cho một anh lớn trong nhà đã có hạnh kiểm tốt. Anh này phải theo dõi anh bạn được giao cho để sửa đổi nếu cần mãi đến khi anh đó có thể sống giữa người khác mà không gây nguy hiểm

Không để cho Ma-gôn để ý thấy, với bao nhiêu tiếp xúc và cử chỉ bác ái, người bạn bản mệnh này không rời Ma-gôn bao giờ. Anh ta theo Ma-gôn trong lớp, trong nhà hội, giờ chơi đùa với Ma-gôn, chơi với Ma-gôn nhưng anh ta luôn luôn phải nhắc cho anh Ma-gôn câu này: “Nói như vậy không tốt, đừng dùng chữ ấy, đừng kêu tên cực trọng vô ý vô tứ” mặc dầu Ma-gôn cảm thấy khó chịu, cậu cũng đơn sơ đáp lại: “Hoan hô anh, nhắc tôi vậy tốt lắm, anh là một bạn tốt. Nếu trước đây tôi có một người bạn như thế này thì đâu đến nỗi nhiễm thói quen xấu, bây giờ tôi khó sửa quá”.

Một thanh niên nóng nảy

Những ngày đầu hầu như hết mọi cái chẳng vừa lòng Mi-ca-en, trừ giờ chơi, hát hông la ó, chạy nhảy làm ồn ào là tất cả những gì hợp với tính khí nóng sôi như lửa của Mi-ca-en. Khi anh bạn coi cậu nói với cậu: “Mi-ca-en ơi, tiếng chuông gọi ta vào học, vào nhà hội, vào nhà thờ rồi...”. Cậu buồn rầu nhìn lại mấy thứ đồ chơi đoạn đến nơi làm việc.

Bây giờ ta phải quan sát cậu lúc chuông báo hiệu hết giờ học đến giờ chơi. Cậu chạy như bay, chạy nhảy khắp chỗ trong sân. Những trò chơi đòi hỏi sự tài

tình thân xác là những trò chơi cậu thích nhất. Cậu có biệt tài là nổi danh về môn cướp bể. Xen lẫn chơi đùa với học hành, cậu cảm thấy đời sống mới rất vui.

Chương III: NHỮNG KHÓ KHĂN VÀ VIỆC SỬA ĐỔI TÍNH TÌNH

Thế là cậu Mi-ca-en của chúng ta đã ở trong khán lễ viện được một tháng. Cậu chỉ cần làm việc cho qua thời giờ, cậu rất vui khi nào có thì giờ rảnh để chạy nhảy nô đùa và không biết rằng nguồn vui thật phải phát sinh tự tâm hồn. Nhưng giờ đây tự nhiên sự ham chơi bỗng rù dần. Cậu hơi tư lự và không dự các cuộc chơi nữa, trừ khi người ta mời cậu. Anh bạn coi cậu nhận thấy điều này, tìm cơ hội và nói với cậu:

– Mi-ca-en ơi lâu nay tôi không nhận ra vẻ mặt tươi cười thường nhật của anh, anh ốm phải không?

– Không, về phần sức khỏe tôi là lực sĩ.

– Vậy thì tại sao anh buồn?

– Tôi buồn vì tôi thấy các bạn chịu các phép bí tích, thấy họ vui vẻ, cầu nguyện đi xưng tội, chịu lễ làm tôi buồn.

– Lạ thật, người khác ngoan đạo sao anh lại buồn?

– Cái đó dễ hiểu quá! Các bạn tôi đã tốt sẵn rồi, thực hành các việc đạo đức họ trở nên tốt hơn, trong khi đó tôi chỉ là một tên côn đồ, tôi không thể bắt chước họ được vì thế tôi cảm thấy hối hận và bối rối.

– Anh kỳ quá! Nếu anh ước ao được phúc như các bạn khác thì ai cấm anh theo gương họ? Vả lại, nếu lương tâm bối rối, sao anh không có thể làm hết bối rối được.

– Làm hết bối rối? Nói có vẻ dễ lắm, nhưng nếu anh ở vào địa vị như tôi anh cũng như tôi.

Nói xong bấy lời, Mi-ca-en cúi đầu xuống cảm động và cậu chạy vào phòng áo.

Thuốc chữa

Anh bạn theo cậu và khi gặp cậu anh nói:

– Ma-gôn thân mến, tại sao anh lại chạy? Anh hãy tỏ cho tôi hay nỗi buồn của anh và biết đâu tôi có thể chỉ cho anh phương thế chữa lành lại.

– Anh nói đúng đấy, nhưng hiện giờ tôi đang trong tình thế bối rối hết sức.

– Dù anh bối rối thế nào đi nữa, vẫn có phương thế chữa khỏi mà.

– Làm thế nào tôi có thể sống yên vui khi tôi có cảm tưởng là trong mình có cả trăm ngàn quý

– Đừng điên như vậy, anh hãy đi tìm một cha giải tội, cởi mở tâm hồn với Ngài rồi Ngài sẽ khuyên anh phải làm gì. Khi bị ám ảnh, chúng tôi luôn luôn làm như vậy, vì thế chúng tôi luôn luôn sống vui tươi.

– Được...được...được. nhưng ...nhưng...

Nỗi buồn phiền

Trong khi nói thế, cậu bắt đầu khóc. Nhiều ngày trôi qua và sự mơ buồn của cậu trở thành nỗi buồn rộng mênh mông. Môn chơi bấy giờ lại làm cậu cực lòng. Trên môi không thấy điểm những nụ cười tươi trẻ. Thường thường trong khi các bạn giải trí, cậu lại vào một xó để nghĩ lại quãng đời quá khứ, để suy tư và khóc than.

Cởi mở tâm hồn

Tôi được báo cáo về sự biến chuyển này. Một hôm tôi cho người gọi cậu đến để nói chuyện:

– Ma-gôn thân mến, cha muốn con làm cho cha cái này, con đừng từ chối nhé!

Cậu khẳng khái trả lời:

– Xin cha cứ nói, con sẵn sàng làm điều cha muốn.

– Cha muốn con để cho cha trong giây lát làm chủ lòng con và con cắt nghĩa cho cha duyên cớ gì đã làm cho con buồn rầu mấy ngày nay.

– Vâng, điều cha nói với con đúng lắm, nhưng ...nhưng con thất vọng và con không biết phải làm gì.

Cậu vừa nói vừa nức nở. Tôi để cậu lấy lại bình tĩnh, rồi với giọng đùa cợt tôi bảo cậu:

– Sao, chính con là Mi-ca-en Ma-gôn chỉ huy cả toán quân ở Cagnola kia mà, đại tướng gì mà tồi vậy. Con không đủ khả năng dùng lời để diễn tả cái gì làm xáo động con nữa à?

– Con muốn nói lắm, nhưng con không biết bắt đầu từ chỗ nào. Con cũng không biết cắt nghĩa thế nào.

– Con chỉ cần nói với cha một câu thôi, phần còn lại cha sẽ lo hiểu hết.

– Lương tâm con bối rối.

– Thế đủ rồi! Cha hiểu hết rồi. Cha chỉ cần con nói câu này là cha có thể nói với con điều khác. Bây giờ cha không muốn đi sâu vào tâm hồn con làm gì. Cha chỉ cắt nghĩa cho con làm thế nào lấy lại thứ tự tâm hồn. Con hãy nghe cha: “Nếu quá khứ con sống chả ra gì, con chỉ cần sửa soạn để chịu phép giải tội. Trong khi vào tòa con chỉ cần xưng các tội con đã phạm lần sau hết đến giờ. Nếu vì sợ hay vì lý do nào khác, con đã giấu tội hay con tin rằng một trong những lần xưng tội con đã làm không nên thì con bắt đầu xưng các tội từ lần

xưng tội mà con cho là chưa hoàn toàn, và con hãy nói tất cả những gì làm tâm hồn con mất bình an.

– Thưa cha, cái đó mới khó. Làm thế nào con có thể nhớ lại được những gì đã xảy ra cho con cách đây bao nhiêu năm về trước.

– Con có thể sắp đặt trước, dễ lắm. Con cứ nói với cha giải tội là con có cái gì ngăn trở trong quá khứ. Rồi ngài sẽ hỏi con về mọi điều và con chỉ cần trả lời “có” hay “không” và “mấy lần” thôi.

Chương IV: CẬU XUNG TỘI VÀ BẮT ĐẦU NĂNG CHẠY TỚI CÁC PHÉP BÍ TÍCH

Lần xưng tội của Mi-ca-en Ma-gôn

Ngày hôm đó Mi-ca-en dùng cả ngày vào việc tra vấn lương tâm. Trong lòng cậu muốn thu xếp việc linh hồn đến nỗi cậu không muốn đi ngủ trước khi xưng tội. Cậu nói:

– Tôi chắc Thiên Chúa đã chờ đợi từ lâu nhưng không biết Ngài còn chờ đợi tôi đến ngày mai không! Bởi vậy! Nếu tôi có thể xưng tội chiều nay, tại sao tôi phải đợi lâu hơn nữa. Và lại tôi muốn dứt khoát với ma quỷ.

Cậu xưng tội rất sốt sắng và cậu ngưng lại rất nhiều lần để nước mắt tự do trào ra. Xưng tội xong trước khi xa cha giải tội, cậu hỏi ngài:

– Cha tin chắc các tội con được tha cả chứ? Nhờ đêm nay con chết, con có được cứu rồi không?

– Con hãy về bằng an Chúa nhân lành vô cùng đã chờ đợi đến ngày hôm nay là muốn cho con có thì giờ để xưng tội nên, Ngài đã tha thứ cho con tất cả rồi. Nếu đêm nay Ngài gọi con về cõi đời đời con sẽ được cứu thoát.

Ma-gôn cảm động nói:

– Ôi sung sướng!

Nghĩ đến tội xưa

Rồi nước mắt tuôn rơi và Ma-gôn đi ngủ.

Cậu qua một đêm bồi hồi và đầy cảm xúc. Sau này, chính cậu đã thổ lộ với vài người bạn những ý nghĩ đã xâm chiếm tâm tư cậu. Cậu nhắc rằng:

– Thật khó diễn tả những tình cảm đến xâm chiếm lòng tôi trong đêm lịch sử ấy: “Tôi không sao ngủ được, rồi trong giây phút mơ mơ màng màng tôi thấy hỏa ngục rộng mở đầy những quỷ dữ, tôi cố gắng xua đuổi ảo ảnh này và cố nghĩ rằng các tội tôi đã được tha thứ. Lúc đó vô số Thiên Thần hiện ra chỉ Thiên đàng cho tôi và nói với tôi “em hãy nhìn xem đây là hạnh phúc đang chờ đợi em, nếu em cố gắng bền chí giữ những quyết định”.

Và đang đêm, theo luật là phải ngủ, tôi cảm thấy sung sướng và cảm động đến nỗi phải bò dậy, quỳ gối bên giường và lập đi lập lại câu này: “Ôi thật là đau khổ biết bao cho những người sa ngã phạm tội và đau khổ biết bao cho những người sống trong tội lỗi! Tôi tin rằng nếu những người đó được hưởng trong giây phút thôi, sự an bình bao la mà những linh hồn sống trong ơn nghĩa Chúa được hưởng, họ sẽ đi xưng tội hết, để làm nguôi cơn giận Chúa, để chấm dứt tình trạng hối hận và hưởng bình an của Chúa. Ôi tội lỗi, tội lỗi! Mi là một thiên tai lớn lao cho những ai bị mi xâm nhập cõi lòng. Chúa ơi từ đây về sau, con không muốn làm phiền lòng Chúa nữa, trái lại con muốn yêu Chúa hết lòng, nếu bất hạnh con có sa ngã, con chắc chỉ phạm những điều nhỏ thôi, con sẽ đi xưng tội ngay”.

Khủng hoảng bối rối

Cậu Ma-gôn của chúng ta diễn tả lòng hối hận chân thành vì đã xúc phạm đến Chúa và cậu hứa bền chí phụng sự Người. Thật vậy cậu năng xưng tội chịu lễ và vui vẻ làm các việc đạo đức mà trước kia cậu thấy khó chịu. Cậu rất thích xưng tội và năng đi xưng tội đến nỗi cha giải tội ngăn cản cậu để khỏi phải rơi vào tình trạng bối rối. Căn bệnh này hoành hành những thiếu niên tận tình muốn

dâng mình cho Chúa, và hậu quả thực tai hại vì ma quỷ đã dùng để làm lạc hướng tinh thần, đảo lộn cõi lòng và làm cho việc đạo đức trở thành khó nhọc. Căn bệnh này thường làm cho những ai đã tiến trên đường nhân đức rơi vào tình trạng tội lỗi.

Phương thuốc hiệu nghiệm nhất để tránh nguy hiểm này là hoàn toàn theo lời chỉ dẫn của cha giải tội. khi ngài nói việc nào là xấu ta nên cố gắng lánh xa. Khi ngài nói việc kia tốt, phải theo lời chỉ dẫn của ngài và đi bằng yên. Tóm lại vâng lời cha giải tội là phương thế thần hiệu để chữa bệnh bối rối và yên bước trong ơn nghĩa Chúa.

Chương V: ĐÔI LỜI NHẮN NHỦ THIỆU NIÊN

Lời khuyên thanh thiếu niên

Một đàng những bối rối của Ma-gôn, đàng khác tư cách ngay thẳng và quả quyết mà cậu đã dùng để thu xếp việc linh hồn đã cố gắng cho tôi dịp tốt để ngộ cùng các em đôi lời cần thiết cho linh hồn. Các em hãy nhận lấy những bằng chứng của tình bạn, người bạn chỉ muốn cho các em sự sống đời đời.

Thật thà trong tòa giải tội.

Trước hết tôi khuyên các em hết sức cố gắng để đừng sa ngã phạm tội. Nhưng nếu bất hạnh các em trót sa ngã thì đừng theo lời xúi xiểm của ma quỷ mà giấu tội khi xưng tội. Các em tự nhủ rằng cha giải tội có quyền tha hết mọi tội lỗi dù nhiều đến đâu và nặng đến mức nào. Tội xưng càng nặng thì người xưng càng cảm thấy vui vẻ, vì như thế, ngài cảm thấy rằng Chúa nhân từ đã dùng ngài để tha tội cho các em, ngài đã dùng công phúc vô cùng của Chúa Giêsu để rửa sạch linh hồn các em.

Tin tưởng vô bờ

Các em nhớ rằng cha giải tội là người ước ao tìm hết cách để tránh xa sự dữ cho các em dưới mọi hình thức. Các em đừng sợ rằng các ngài sẽ hết tin tưởng vào mình nếu các em xưng các tội nặng với ngài và cũng đừng sợ các ngài sẽ nói với người khác. Vì các ngài cho dù có lý do nào đi nữa, cũng không được dùng

những điều đã biết trong tòa, mặc dầu có phải mất mạng, cũng không được nói cho ai biết điều đã nghe trong tòa cả. Trái lại tôi có thể quả quyết rằng nếu các em càng thật thà tin tưởng vào các ngài bao nhiêu, các ngài cũng sẽ tin tưởng vào các em bấy nhiêu và các ngài sẽ khuyên nhủ các em tùy theo tâm hồn mỗi người trong các em

Làm thế nào để sửa đổi những tội xấu?

Tôi muốn nói với các em điều này để các em không bao giờ bị ma quỷ lừa dối đi đến chỗ vì xấu hổ không xưng tội trong tòa cáo giải

Các em thân mến,

Trong khi viết những lời khuyên này tay tôi run lên vì nghĩ tới một số đồng giáo hữu vì giấu tội hoặc vì không bày tỏ tội cách thật thà đã tự kết phạt đời đời. Nếu ngày kia một người nào trong các em xét lương tâm thấy có tội nào mà mình đã cố tình giấu diếm hay chỉ nghi ngờ không biết phép giải tội mình chịu có thành hay không, tôi xin phép nói với người đó đôi lời: Bạn thân mến, vì Danh Chúa Kitô và vì Máu Thánh Người đã đổ ra để cứu chuộc linh hồn bạn, tôi khuyên bạn nên thu xếp việc lương tâm của bạn trong lần xưng tội tới này bằng cách thành thật tỏ những điều làm bạn khổ sở nếu bạn lâm cảnh hấp hối. Nếu bạn không biết thưa làm sao, bạn chỉ cần thưa cho cha giải tội biết là trong thời gian quá khứ bạn có điều không được an tâm. Cha giải tội biết ngay, bạn chỉ cần đơn thành làm theo điều cha giải tội bảo bạn thôi, rồi bạn hãy an dạ là mọi việc sẽ được dàn xếp xong xuôi.

Cha linh hướng

Bạn nên năng đi gặp cha giải tội của bạn, hãy cầu nguyện cho Ngài và hãy theo lời Ngài khuyên. Và khi bạn đã chọn một cha giải tội rồi, cha giải tội này theo ý bạn, sẽ đáp lại những mối nhu cầu của bạn, bạn đừng có thay đổi nữa khi không

có lẽ cần. Bao lâu bạn không có cha giải tội cố định để bạn đặt tin tưởng vào người, bấy lâu bạn còn thiếu người bạn linh hồn của bạn. Bạn cũng nên phó thác vào lời cầu nguyện của cha giải tội hàng cầu cho kẻ có tội để Chúa ban cho các linh hồn đó được ơn xưng tội nên và để có thể bền tâm trên đường thiện. Bạn cũng thế, bạn hãy cầu nguyện cho người.

Bạn cũng có thể đổi cha giải tội mà không phải bản khoản gì trong trường hợp bạn hay cha giải tội đổi đi nơi khác và rất khó lòng cho bạn tìm được ngài, hoặc ngài bệnh, hay vào dịp lễ trọng có nhiều người xưng tội. Rồi trong trường hợp nếu bạn thấy trong mình mắc tội thường xuyên, tôi khuyên bạn không những nên đổi một lần, nhưng nên đổi ngàn lần còn hơn phạm sự thánh.

Mấy lời hướng dẫn cống hiến các cha giải tội cho thanh thiếu niên

Trong trường hợp cuốn sách nhỏ này lọt vào mắt các vị linh mục được Chúa Quan Phòng trao cho trách nhiệm giải tội cho thanh thiếu niên, tôi xin phép nói đôi lời thích ứng:

1. Xin các cha vui lòng tiếp nhận mọi loại người thống hối một cách ngọt ngào, nhưng nhất là trẻ em. Xin các cha giúp các em mở cõi lòng, nhấn mạnh và nài xin các em tới xưng tội nhiều lần. Đó là các phương thế chắc chắn nhất để giữ các em xa lánh tội ác. Xin các cha dùng hết cách để các em đem những lời khuyên bảo đề nghị ra thực hành để đề phòng sự tái phạm. Hãy tiếp đón các em với tấm lòng nhân từ, không nên bao giờ quở mắng các em. Nếu các cha quở mắng các em, chắc các em sẽ không tới xưng tội nữa đâu, hay sẽ không thú tội vì sợ bị quở mắng.
2. Khi các cha đã chiếm được lòng tin tưởng của các em rồi, xin các cha nên tìm cách để xem lần xưng tội trước các em có xưng tội nên hay không. Vì tất cả các tác giả luân lý trữ danh, các nhà đạo đức có kinh nghiệm nhiều và

đặc biệt một nhân vật có quyền thế đảm bảo chân lý này, tất cả đều đồng thanh nói: Nói cách chung, phần nhiều những lần xưng tội đầu của các em nhỏ thường khuyết điểm một điều gì đó, hoặc vì thiếu được dạy dỗ hay là cố tình bỏ tội. Vậy cần phải mời trẻ em suy xét lại tình trạng lương tâm nhất là giữa tuổi 7, 10 hay 12. Vào tuổi này các em đã được dạy dỗ cho biết những điều xấu, nhưng hoặc vì các em không để ý tới hay không biết cách cáo lỗi. Xin các cha giải tội hết sức cẩn thận và khôn ngoan, nhưng cũng không nên quên hỏi các em các điều có liên quan tới nhân đức nết na.

Tôi muốn bàn lâu tới vấn đề này, nhưng thôi không nói nữa, vì tôi không muốn làm thầy người khác trong phạm vi mà tôi chỉ là một môn đệ nghèo hèn và vô tên tuổi. Tôi đề cập ở đây mấy lời mà trước mặt Chúa tôi thiết tưởng là có ích cho các linh hồn thanh thiếu niên, ích lợi cho những người mà tôi đã bằng lòng hiến tất cả thời gian Chúa cho tôi sống trên trần thế này cho họ. Và bây giờ tôi trở lại câu chuyện Ma-gôn.

Chương VI: MỐI ÂN CẦN GƯƠNG MẪU TRONG VIỆC ĐẠO ĐỨC

Mi-ca-en sống trong cầu nguyện

Mi-ca-en Ma-gôn hòa tinh thần đức tin sống động, mối ân cần gương mẫu và thái độ có tính cách xây dựng vào việc năng chịu các phép bí tích giải tội và chịu lễ. Trong giờ chơi người ta cứ tưởng cậu là con ngựa bất kham, trong khi đó tại nhà thờ không bao giờ tìm thấy một chỗ, một dáng điệu thích hợp với cậu. Tuy thế đôi khi cậu cũng giữ thái độ trầm tư mặc tưởng đến nỗi người ta có thể lấy cậu làm mô phạm cho bất cứ người giáo hữu sốt sắng nào. Cậu xét mình tử tế. Tại tòa giải tội cậu nhường cho người khác lên trước cậu, cậu luôn luôn cầm tríp và kiên nhẫn đợi để có thể tới gần cha giải tội cách dễ dãi. Chúng ta cũng thấy cậu có những lần kiên nhẫn đứng không động đậy hay quỳ trên gạch đợi dịp thuận tiện để xưng tội trong suốt 5 tiếng đồng hồ. Một người bạn bắt chước cậu, nhưng mới được có 2 tiếng đồng hồ đã ngắt lịm và không bao giờ dám bắt chước Ma-gôn làm việc hãm mình như thế bao giờ nữa. Nếu người đương viết chuyện cho các em đây không được chứng kiến tận mắt, chắc sẽ không bao giờ tin được việc đó đối với một em nhỏ ít tuổi như thế có thể làm được. Mi-ca-en thích nghe đề cập tới những cách có tính cách xây dựng mà Daminh Savio thường dùng để lưu tới các phép giải tội và Minh Thánh, cậu đem hết tàn lực ra bắt chước các gương sáng đó.

Những giờ lễ nghi dài dòng

Khi Ma-gôn mới tới nhà này, việc ở lại nhà thờ gây cho cậu một nỗi mệt nhọc khó lòng chịu nổi, sau mấy tháng, cho dù các buổi lễ nghi có dài tới đâu, cậu cũng cảm thấy nguồn vui muốn tiếp tục ở lại. Cậu thường nói:

– Các việc làm trong nhà thờ là làm cho Chúa sẽ không mất bao giờ cả.

Ngày kia chuông báo hiệu lên nhà thờ đã điểm, một người đồng bạn ở lại chơi cho xong ván, cậu đáp lại:

– Phải, tôi sẵn sàng ở lại đây với anh, nếu anh có thể trả lương như Chúa trả cho tôi.

Đồng bạn đứng ngậy người và sau cùng đi theo với Ma-gôn vào nơi tiếng chuông vừa gọi tới tham dự lễ nghi.

Lần khác có đồng bạn khác nói với cậu:

– Những buổi lễ nghi dài từng mấy tiếng đồng hồ không làm cho anh chán ngán à?

Cậu đáp lại:

– Nhãi ranh, nhãi ranh, anh lại giống hệt như tôi độ trước rồi; bạn không biết điều hữu ích. Anh quên nhà thờ là nhà của Chúa rồi ư? Bao lâu chúng ta còn ở dương gian này, bấy lâu chúng ta còn có hy vọng về nhà trên trời hưởng phúc muôn đời với Người. Rồi trong lãnh vực vật chất chúng ta còn có thể chiếm được quyền lợi, tại sao trên lãnh vực thiêng liêng chúng ta không chiếm được quyền đó ư? Vậy đương khi ở trong nhà vật chất của Chúa ở dưới thế này chúng ta sẽ chiếm được quyền lợi một ngày mai cùng chung sống với Người trên thiên đàng.

Sự tĩnh tâm của Mi-ca-en

Sau giây phút cảm ơn thường lệ, cậu thường làm sau khi xưng tội chịu lễ, cũng như sau khi làm việc đạo đức, cậu ngừng lại bên bàn thờ Chúa Giêsu Thánh Thể hay trước bàn thờ Đức Mẹ để đọc kinh, những kinh đặc biệt. Cậu chăm chú cầm lòng cầm trí và giữ thái độ nết na chỉnh tề đến nỗi cậu mất hết cảm giác đối với các vật chung quanh. Đôi khi, lúc ra nhà thờ các bạn khác xô đẩy nhau ở ngưỡng cửa, ngáng chân nhau hay đá nhau nhưng cậu cứ một mạch đắm đuối trong kinh nguyện và suy gẫm.

Lòng sùng kính khác nhau

Cậu có lòng kính sốt sắng các đồ thờ phượng. Một mẫu ảnh, một cây Thánh Giá nhỏ đối với cậu cũng là những đồ vật đáng được tôn kính. Bất kỳ lúc nào cậu thấy vị linh mục ban phát bánh thánh, đọc kinh hay hát những bài ca thánh, cậu liền bỏ ngay cuộc chơi để tham dự vào bài hát hay việc đạo đức này.

Mi-ca-en và hát ca

Mi-ca-en say mê hát xướng và vì được Chúa ban cho giọng trong như hạc và dễ yêu, nên cậu cũng say mê việc học âm nhạc. Chỉ trong một ít thời gian vắn vỏi, cậu đã hoàn thiện hóa được khá đầy đủ để tham dự các lễ nghi chung và long trọng. Cậu quả quyết với tôi và viết điều này: “Tôi không bao giờ muốn mở môi ra để nói một lời nào không có tính cách đóng góp vào vinh danh Chúa. Đáng thương thay miệng lưỡi tôi đã không chu toàn phận sự nó, ước chi từ nay về sau tôi cố gắng bù lại những ngày sống trong quá khứ”. Trên miếng giấy hiện ghi các điều quyết định, đây là một trong những quyết định của cậu: “Lạy Chúa xin làm cho lưỡi con khô đét giữa hàm răng, còn hơn là để con thốt ra lời nào mất lòng Chúa”.

Năm 1858 cậu tham dự vào tuần cửu nhật kính Chúa Hải Đồng tại một tu viện của thủ đô. Các bạn cậu khen lấy khen để cách thành công mỹ mãn cậu đã

đem lại trong lần trình diễn âm nhạc hôm đó. Nhưng cậu rút lui một chỗ, lòng mông lung và sầu tủi. Có người hỏi lí do tại sao thế. Cậu vừa khóc vừa nói:

– Tôi đã làm việc mà chẳng làm được việc gì hết vì tôi được thỏa mãn trong lúc trình diễn và tôi đã mất hết nửa phần công nghiệp rồi. Bây giờ những lời khen ngợi này lại làm cho tôi mất nốt hết cả nửa còn lại. Như thế sau buổi trình diễn chỉ còn lại cho tôi mỗi nhọc mệt thôi.

Chương VII: TRUNG THÀNH VỚI BỐN PHẦN

Xác đáng trong giờ giấc

Tính khí nóng như lửa, trí tưởng tượng sôi sùng sục cõi lòng mang nặng tình cảm, lẽ dĩ nhiên lôi kéo cậu tới chỗ sống hoạt bát và nhất là dễ dàng chia trí. Tuy thế, khi nào cần tới, cậu cũng biết chế ngự và điều khiển mình. Như chúng ta đã đề cập tới trong giờ chơi cậu tham dự từ đầu chí cuối. Trong mấy phút đồng hồ mà đôi giò của cậu đã rảo khắp ngã trên sân chơi rộng lớn. không có một trò chơi nào mà cậu không đứng đầu cả. nhưng vừa có lệnh đi học, vào lớp, đi ngủ, ăn cơm hay đi làm việc, cậu liền ngừng tay và chạy tới chỗ phải làm, là một cảnh rất ngạc nhiên cho chúng ta khi thấy một học sinh làm chủ trò chơi và lôi cuốn tất cả các bạn theo mình làm gió làm bão trong sân chơi thế mà được lệnh một cái, lại là người tới chỗ phải đến trước hết.

Học sinh gương mẫu

Vì đề cập tới công việc học hành tại trường, cha thiết tưởng không gì thích hợp cho bằng nhắc lại những lời giáo sư của cậu tức cha France Sia nói: Vì chính cha dạy Latinh cho cậu. Cha nói:

– Tôi sẵn sàng làm chứng chung cho tất cả những nhân đức của cậu học sinh thân mến của tôi tức là Mi-ca-en Ma-gôn. Cậu sống dưới quyền tôi suốt niên học 1857 và một phần năm 1858- 1859. Theo điều tôi biết trong năm đầu tiên

cậu học chẳng có gì lạ trong việc học Latinh cả. Cậu cứ giữ đều đều. Nhờ vào sự chăm chỉ cần mẫn, trong một năm trời cậu nhảy được 2 lớp. Chính vì thế, cuối niên học năm đó cậu được nhảy lên lớp 10. Việc đó chứng minh trí thông minh cậu vượt qua mức thường. Tôi không còn nhớ rõ có lần nào phải quở phạt và mắng cậu không theo kỷ luật không? Trong lớp cậu rất bình tĩnh mặc dầu ngoài sân chơi cậu hoạt bát và nóng hổi. Tôi biết, sau khi liên kết với các bạn tốt, cậu gắng sức để bắt chước gương các bạn. Năm thứ 2 tức năm 1858-1859, tôi thấy mình đương sống giữa các học sinh vui vẻ và đồng tâm nuôi ước muốn không phí phạm một giây phút nào, trái lại sẽ tận dụng thời gian để tiến bộ trong việc học hành. Mi-ca-en Ma-gôn trong đám học sinh tốt này, Tôi rất ngạc nhiên khi thấy cậu đổi thay hoàn toàn cả mặt thể xác cũng như tinh thần. Nét mặt hơi nghiêm bao trùm lấy chiếc trán rộng cho chúng ta thấy khóe nhìn và nét trên trán đượm vẻ trịnh trọng báo cho chúng ta hay cõi lòng cậu đương chìm đắm trong suy tưởng những việc quan hệ. Tôi tin là việc thay đổi bên ngoài này phát sinh ra do sự quyết định hoàn toàn hiến thân vào việc đạo đức. Chắc chắn chúng ta có thể đưa Ma-gôn ra làm mẫu mực nhân đức. Hình như tôi không còn thấy Ma-gôn, một học sinh biết hối cải đương sống trong tinh tâm và chăm chú nghe lời giáo sư của Ma-gôn mà giáo sư đó chỉ đáng là môn đệ đối với các nhân đức của Ma-gôn! Hình như Ma-gôn đã trút hết người cũ của Adong. Khi thấy cậu trung thành với điều xa lánh, hay nói cách hài hước, ghẻ lạnh với những ước mơ – vì ước mơ là cái gì quá tự nhiên đối với tuổi cậu – tôi có thể mượn câu thơ của thi sĩ Dante để nói về cậu:

Dưới mái tóc hung hung,

Có tâm hồn trợ trợ.

Tôi còn nhớ, một ngày kia, để thử sức chăm chú và tiến bộ của người học sinh tôi hằng mến yêu tôi liền mời cậu đọc và phân tích bài thơ tôi mới cho viết chính tả mấy hôm trước Mi-ca-en nết na trả lời:

– Thưa thầy con không có thể.

– Được rồi, hãy để chúng ta nghe một chút cái có thể của trò thôi, tôi trả lời với cậu:

– Nhưng lạ thay! Cậu đã thành công cách mẽ mẽ và được giáo sư cũng như các bạn vỗ tay khen mừng nhiệt liệt. Tiếp theo sau đó, cậu nói: “Biết một chút của Ma-gôn” trở thành câu phương ngôn để áp dụng cho các học sinh chăm chỉ làm việc.

Đó là những lời chính giáo sư dạy cậu thuật lại cho chúng ta nghe đấy.

Hăng hái làm việc

Cậu cũng là gương mẫu cho các học sinh trong việc chu toàn các bốn phận khác. Cha Giám đốc thường nói: “Mỗi giây phút là một kho vàng”. Vì thế cậu thường lập lại: “Ai phí phạm một giây tức là mất cả một kho tàng.”

Sống trong cái tư tưởng như thế, nên cậu không bao giờ bỏ phí một giây mà không làm cái sức mà cậu có thể làm. Tôi vẫn còn thấy mồn mồn một những điểm hạnh kiểm học hành chăm chỉ hằng tuần của cậu trước mặt trong suốt thời gian cậu sống chung với chúng tôi. Những tuần đầu điểm hạnh kiểm của cậu bình thường, sau tốt, sau cùng tốt hơn. Sau ba tháng cậu chiếm điểm tốt nhất. Cậu vẫn chiếm được chỗ này trong suốt thời gian sống trong nhà này.

Sự toàn thiện mong muốn

Mùa Phục sinh năm đó (1858) cậu được cấm phòng sốt sắng, nêu gương xây dựng cho các bạn và thu lượm được những mối an ủi thiêng liêng. Cậu hăng hái nuôi ước mong xưng tội chung và viết tất cả những quyết định cậu sẽ thực hành trong suốt cuộc sống. Ngoài ra cậu còn muốn khẩn lờ khẩn không bao giờ để mất một giây phút. Nhưng cậu không được phép tuyên khẩn lờ khẩn đó. “Ít là

người ta cho tôi khẩn hứa với Chúa luôn luôn có hạnh kiểm hảo hạng”. Cha giám đốc bảo cậu:

– Con có thể làm, nhưng lời đó không có sức mạnh như lời khẩn.

Rồi cậu viết trên quyển sổ tay tất cả những điểm cậu muốn được. Cậu nói:

“Với ơn Chúa giúp, và nhờ sự phù hộ của Mẹ Đồng trinh, tôi muốn qua:

Ngày Chúa nhật rất tử tế

Thứ hai rất tử tế

Thứ ba....”

Rồi mỗi buổi sáng, tư tưởng đầu tiên của cậu là đưa mắt nhìn lên cuốn sổ này, và trong suốt cả ngày cậu đọc đi đọc lại, nhắc nhở tới lời hứa sống tử tế hơn. Theo ý cậu khi cậu phạm một lỗi nhỏ mọn nào, cậu liền ra việc đền tội ngay, chẳng hạn bỏ một phần giờ chơi hay những cái cậu thích cách đặc biệt hay đọc kinh hoặc các cách giống như thế.

Sau khi chết bạn cậu đã khám phá ra cuốn sổ tay này. Các bạn đều cảm thấy niềm thán phục về những phương thức các đồng bạn dùng để tiến bộ mọi sự, chính vì thế vừa có hiệu chuông, cậu liền thôi chơi, ngừng các câu chuyện nói giở và nhiều lúc không nói hết câu vừa mới bắt đầu nữa. Cậu gác bút ngay khi có hiệu gọi đi làm việc khác cho dù đương viết giở một chữ cũng bỏ ngay. Cậu thường nói: “làm xong việc đang làm giở thực là tốt, nhưng cõi lòng tôi lại không cảm thấy niềm khoan khoái, trái lại làm như thế lòng tôi cảm thấy mối lo âu. Cõi lòng tôi chỉ cảm thấy nguồn vui khi tôi chu toàn bốn phận theo mục độ tôi đã được chỉ cho hoặc qua tiếng các bề trên hay hiệu chuông”.

Lòng tận tâm

Việc xác đáng trong sự chu toàn bốn phận không ngăn cậu thi hành những cử chỉ lịch sự mà cách biết sống và đức ái khuyên làm. Vì thế cậu sẵn sàng viết thư cho bất cứ ai cần tới. Cậu sẵn sàng giúp đỡ các việc khác: chẳng hạn ủi quần áo,

mang nước, dọn giường quét nhà, giúp bàn, nhường đồ chơi cho người ham chơi, dạy giáo lý, dạy hát cho các bạn khác, cắt nghĩa những đoạn khó hiểu trong lớp cho các bạn. và cậu sẵn sàng làm các việc đó mỗi khi có cơ hội.

Chương VIII: LÒNG SÙNG KÍNH ĐỨC NỮ TRINH MARIA

Sự quan trọng của lòng sùng kính Mẹ Maria

Chúng ta phải nói: lòng sùng kính Đức Nữ Trinh Maria là sự nâng đỡ của người giáo hữu chân chính, đặc biệt cho thanh thiếu niên. Vì nhân danh Người mà Chúa Thánh Thần phán: “Hỡi những ai bé nhỏ hãy đến cùng Ta”.

Thần cảm

Ma-gôn chúng ta cũng thông hiểu quan trọng này và cậu cũng cảm thấy cách Chúa Quan phòng khuyên nhủ cậu. Ngày kia người ta tặng cậu một mẫu ảnh Đức Mẹ, bên dưới có đề mấy chữ: “Hỡi các con thân mến, hãy đến và nghe lời Mẹ. Mẹ sẽ dạy các con biết kính sợ Chúa”. Đọc xong mấy chữ này, cậu trầm tư mặc tưởng như muốn nghiền nát dẫn vào huyết quản. Cậu viết thư cho cha Giám đốc; trong lá thư đó cậu nói cho người hay Đức Mẹ đã làm cho cậu nghe thấy tiếng Người. Người mời cậu trở nên tốt hơn. Người lại muốn đích thân dạy cậu cách kính sợ, yêu mến và phụng sự Chúa.

Những hành vi nhuộm màu sùng kính

Từ giây phút đó cậu bắt mình làm các việc hy sinh để tôn kính Người, cậu bắt đầu tôn kính dưới tước hiệu Mẹ Thiên đường, Nữ giáo sư, Người chăn chiên đầy lòng trắc ẩn

Đây những hành vi chính nhuộm màu sùng kính con cái đối với Đức Mẹ mà cậu bắt mình phải làm với cả tấm lòng hăng hái sốt mến. Mỗi Chúa nhật cậu sẽ chịu lễ cầu cho các linh hồn luyện ngục vì ngay khi còn sống trên dương trần Mẹ cũng đã thương xót các linh hồn này. Để tôn kính Mẹ cậu sẵn sàng tha thứ tất cả những lời nhục mạ người ta phạm đến cậu. Nóng rét, những nghịch cảnh, nhọc mệt, đói khát, mồ hôi nhễ nhãi và tất cả những bất tiện của các mùa là những bông hoa nhỏ bé cậu dâng lên Chúa qua tay Mẹ đầy lòng thương xót nhân từ.

Mẹ Maria và công việc nhà trường

Trước khi bắt đầu học và viết ở nhà ngủ hay trong lớp, cậu thường kéo ở sách ra một mẫu ảnh Đức Mẹ có mang câu này: “Lạy Mẹ Đồng trinh xin luôn luôn giúp con trong việc học hành”.

Bắt đầu công việc nhà trường cậu liền phó thác cho Mẹ. Cậu nói:

– Khi nào tôi gặp điều gì khó khăn trong việc học hành tôi liền chạy tới Nữ Giáo sư Thiên Quốc và Người sẽ cắt nghĩa cho tôi am hiểu mọi sự.

Ngày kia một trong các bạn cậu chúc mừng sự thành công bài luận văn. Cậu đáp lại:

– Bạn không nên chúc mừng tôi, vì chính Đức Mẹ đã cho vào đầu óc tôi những điều tôi chẳng biết một xu nào.

Để nhắc nhở cho cậu sự che chở của Mẹ trong các việc thường nhật, cậu thường đặt bên cạnh một vật để dễ dàng nhắc nhở cho cậu việc đó và cậu viết khắp nơi câu này: “Đức Bà là tòa Đấng khôn ngoan, cầu cho chúng tôi”. Đến nỗi trên sách, bìa vở, trên bàn, ghế, và khắp nơi câu có thể viết bằng hay bút chì, chúng ta đều đọc thấy câu này: “Đức Bà là Tòa Đấng khôn ngoan, cầu cho chúng tôi”.

Tháng năm năm 1858

Tháng năm năm đó tức năm 1858 cậu quyết định làm tất cả những gì có thể để tôn kính Đức Mẹ. trong suốt tháng này, cậu hãm dẹp con mắt, miệng, lưỡi và ngũ quan. Cậu cũng muốn bỏ một phần giờ chơi, một phần đêm trường để cầu nguyện, nhưng người ta không cho phép cậu được vì không thích ứng với tuổi cậu.

Lời hứa giữ mình sạch sẽ trọn đời

Cuối tháng năm, cậu tới cha Giám đốc và thưa với Ngài:

– Nếu cha không thấy có điều gì bất tiện để tôn kính Đức Mẹ, Mẹ Thiên Chúa. Con biết Thánh Luy được Mẹ yêu mến vì thánh nhân đã tận hiến cả tuổi thanh xuân và đức khiết trinh cho Mẹ. con cũng muốn dâng cho Mẹ món quà này và con ước ao tuyên lời khấn muốn trở nên linh mục và giữ đức khiết trinh cho tới trọn đời.

Cha Giám đốc đáp lại:

– Con chưa tới tuổi tuyên lời khấn quan trọng như thế.

Cậu cắt lời cha:

– Tuy thế con cảm thấy mỗi tình nhất quyết muốn hiến toàn thân cho Mẹ; nếu con hiến thân con cho Mẹ chắc Người sẽ giúp con giữ trọn lời hứa.

Cha Giám đốc nói:

– Thay vì tuyên khấn con chỉ nên hứa đơn sẽ nhập hàng tư giáo với điều kiện là nếu sau năm học Latinh các dấu hiệu ơn kêu gọi của con xuất hiện rõ ràng. Thay vì tuyên lời khấn sạch sẽ, con chỉ nên hứa với Chúa từ nay sẽ không bao giờ làm một hành vi, một lời nói, cả những lời chế riễu nữa cho dù lời đó chỉ hơi phản lại nhân đức này thôi cũng không làm. Hằng ngày con hãy xin Mẹ bằng một kinh đặc biệt để Mẹ giúp con giữ được lời con đã hứa.

Cậu rất hài lòng với lời đề nghị này, và sau khi tâm hồn thanh thoi, cậu hứa sẽ làm mọi cái có thể trong hết mọi trường hợp để đem ra thực hành.

Chương IX: LÒNG YÊU ĐỨC KHIẾT TỊNH VÀ CÁCH CẬU BẢO TỒN NHÂN ĐỨC NÀY

Lá thư bàn tới đức khiết tịnh

Ngoài các phương tiện thực tế chúng ta vừa mới đề cập tới, cậu cũng nhận được những huấn lệnh và cậu gán cho nó một sự quan trọng đặc biệt, đồng thời cậu cũng gọi các huấn lệnh đó là cha, người gác hay chú hiến binh của nhân đức khiết tịnh. Chúng ta tìm thấy những huấn lệnh này trong thư trả lời cho người bạn viết cho cậu vào cuối tháng năm. Trong đó người bạn viết cho Ma-gôn có hỏi làm thế nào, có thể canh phòng được bà hoàng hậu các nhân đức tức là đức khiết tịnh. Cậu đã trao lá thư đó cho tôi và xin mượn những dòng trong lá thư để nói cho các em hay. Lời lẽ chính thư của Ma-gôn viết: “Để trả lời cho bạn được hoàn toàn hơn tôi thích nói với bạn bằng một giọng sống động và cố gắng bạn những chi tiết mà hình thức như viết trên giấy không tiện mấy. Ở đây tôi chỉ xin cố gắng bạn những lời khuyên chính yếu do cha Giám đốc đã ban cho tôi thôi; nhưng nhờ các lời khuyên đó tôi được bảo đảm duy trì nhân đức cao quý đó. Ngày kia người cho tôi một miếng giấy nhỏ đồng thời người bảo tôi:

– Con hãy đọc và đem ra thực hành.

Tôi vội mở ra xem và trong đó có 5 huấn lệnh: đó chính là 5 huấn lệnh thánh Philippe Neri ban cho thanh thiếu niên để duy trì nhân đức khiết tịnh. Tránh

xa bạn xấu. Không nên nâng niu thân xác. Tránh xa nhàn rỗi. Năng chịu các phép thánh nhất là phép giải tội. Tất cả những điều gói ghém trong tờ giấy người ta đã cắt nghĩa tỉ mỉ cho tôi một lần và bây giờ tôi xin nhắc lại đúng như lời tôi đã nghe ở cửa miệng người. Đây lời người nói với tôi.

Bảy huấn lệnh của Don Bosco

1. Con hãy phó thác hoàn toàn như con thảo dưới sự che chở của Mẹ Maria. Con hãy tin tưởng và cậy trông vào Mẹ. chúng ta chưa hề nghe thấy người nào ở dưới trần thế này chạy tới kêu cầu Mẹ cứu giúp mà chẳng được Mẹ nghe lời. Mẹ sẽ là mối bênh đỡ con trong lúc ma quỷ xông chiến linh hồn con.
2. Khi con gặp chước cám dỗ con hãy làm một việc gì ngay. Sự nhàn rỗi và đức nết na không có thể đội trời chung với nhau được. Chính vì thế đương khi tránh nhàn rỗi, con cũng sẽ chiến thắng được các chước cám dỗ phản lại đức này.
3. Con hãy nâng hôn Thánh giá, lấy đức tin sống động mà làm dấu thánh giá đồng thời đọc câu: “Giêsu, Maria, Giuse xin giúp con, cứu rỗi hồn con” Đó là ba danh thánh hải hùng và kính sợ đối với nòi giống quỷ dữ.
4. Nếu mối nguy hiểm vẫn còn vấn vương, con hãy chạy tới Mẹ bằng câu kinh Giáo hội đã đề nghị cho chúng ta: “Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng tôi là kẻ có tội”.
5. Ngoài việc kiêng các đồ ăn đòi các, canh giữ giác quan nhất là giữ gìn con mắt, con cũng nên tránh xa các sách báo xấu. Và một quyển sách hay tờ báo tuy tự nó không có xấu gì, nhưng nếu nó nên dịp cho con phạm tội, con hãy bỏ ngay lập tức. Trái lại con hãy đọc các sách tốt và trong các sách báo đó, con nên thích đọc các sách báo có liên quan tới việc làm vinh danh Mẹ Maria và phép Thánh thể.

6. Tránh xa bạn bè xấu nết. Trái lại con nên chọn các bạn tốt mà chơi tức là những bạn con thường nghe thấy mọi người ca ngợi về mặt hạnh kiểm. Con nên nói chuyện với các bạn này và nên trong giờ chơi thân mật với họ, nhất là nên bắt chước họ trong lời nói, cách thi hành bổn phận và cách làm việc đạo đức.
7. Con nên năng xưng tội chịu lễ theo cha giải tội khuyến và nếu bổn phận con cho phép con nên năng viếng Chúa Giêsu Thánh thể.

Đó là 7 lời khuyến mà Ma-gôn gọi trong thư là 7 chú cảnh binh của Đức Mẹ đã được Chúa định cho việc canh gác nhân đức khiết tịnh. Để có thể duy trì hằng ngày mỗi kích thích đặc biệt đối với lòng đạo đức, con nên đem những lời cha khuyến đây ra thực hành một ngày một điều trong cả tuần lễ đồng thời thêm vào đó một hành vi để tôn kính Đức Mẹ. như thế lời khuyến thứ nhất liên hợp tới việc suy tới nguồn vui vẻ đầu tiên Mẹ đương hưởng trên nơi Thiên Quốc. Lời khuyến này cũng được dành riêng ngày Chúa Nhật. Lời khuyến thứ hai liên hợp với nguồn vui thứ hai và cứ thế tiếp tục theo sau...Sau một tuần lễ trôi qua theo cách đó cậu lại bắt đầu lại cũng một cách như thế để tôn kính 7 sự thương khó Đức Mẹ bằng cách thực hành lời khuyến thứ nhất vào ngày Chúa nhật để tôn kính sự đau khổ đầu tiên của Mẹ và cứ tiếp tục cho các lời khuyến khác.

Phương pháp đơn giản

Có lẽ các em sẽ gặp phải cái cảnh: Cứ thực hành những điều khuyến này sẽ thành nhàm chán. Nhưng đối với tôi, tôi nhận thấy: Nhân đức chói lòa chúng ta đương đề cập tới dễ dàng lu mờ biến mất ngay khi luồng gió cám dỗ yếu ớt tới thế nào, thời bất cứ một chi tiết nào đóng góp vào việc bênh vực nhân đức này cũng đáng được chúng ta quý chuộng. Vậy tôi khuyến những người có trách nhiệm nên lưu tâm đề nghị các phương thế để dãi không làm giáo hữu tốt, nhất

là thanh thiếu niên sợ và không đòi phải mệt nhọc gì. Trong nhiều trường hợp chúng ta cũng có thể bỏ ăn chay, bỏ những kinh dài đằng đẵng và những việc khắc khổ giống như thế hơn là cẩn thận giữ nhưng không giữ hoàn toàn. Chúng ta nên để ý tới các việc dễ như thực hành kiên tâm đã đủ rồi. Đó là con đường dẫn Mi-ca-en tới bậc trọn lành lạ kỳ.

Chương X: HÀNH VI BÁC ÁI ĐÁNG CHÚ Ý TỚI ANH EM ĐỒNG LOẠI

Đức ái tận tâm của Mi-ca-en

Ma-gôn nối kết đức ái tận tâm đối với các bạn và tinh thần đức tin sống động, đức mến và lòng yêu kính Mẹ đồng Trinh. Cậu am tường thực hành nhân đức này như phương thể linh nghiệm để tăng cường tình yêu Thiên Chúa nơi chúng ta. Cậu đem luật này ra thực hành cả trong những trường hợp bé nhỏ. Cậu vui vẻ tham dự các giờ chơi đến nỗi cậu không biết mình còn ở dương gian hay ở trên trời. Nhưng nếu cậu thấy một bạn không có gì chơi cậu liền nhường cho bạn chơi và vui vẻ đi tìm trò chơi khác. Chính mắt tôi đã mục kích thấy nhiều lần cậu nhường banh nhường bun cho các bạn khác chơi; hay cậu xuống kheo cho một anh bạn khác lên. Cậu lại giúp anh bạn đó và dạy anh ta chơi cho có hứng thú đồng thời để tránh các nguy hiểm.

Nếu cậu thấy người bạn nào gặp nỗi buồn cậu tới gần cầm tay bạn vuốt ve, kể cho bạn trăm ngàn truyện vui. Rồi nếu cậu biết được căn cứ buồn rầu của bạn, cậu cố gắng dùng lời khuyên tốt để an ủi bạn. Cậu cũng thường làm trung gian đưa bạn đó tới gần bề trên hay bất cứ người nào có thể an ủi được bạn.

Khi cậu cắt nghĩa cho các bạn hay giúp đỡ họ bằng bất cứ giá nào, mang nước, dọn giường, đó là một cơ hội vui thú đối với cậu. Trong suốt mùa đông một người bạn của cậu vì lạnh quá không thể chơi, hay làm việc như ý anh ta muốn được. Với tấm lòng quảng đại, Ma-gôn biên ghi những điều giáo sư cắt

nghĩa trong lớp rồi lại biên sạch sẽ đem nộp giáo sư hộ bạn. Cậu lại còn giúp bạn mặc áo, dọn giường và còn cho bạn những đôi găng tay sạch sẽ để giữ bạn khỏi công buốt. Vào tuổi Ma-gôn, một cậu nhỏ có thể làm gì hơn được nữa không?

Người bình tĩnh

Với tính tình nóng như lửa, cậu dễ dàng để cơn nóng lôi cuốn, nhưng chỉ cần nói với cậu câu: “Ma-gôn làm gì thế?” “Đó là cách báo thù của người giáo hữu đấy à?” đã đủ để cho cậu lắng cơn giận xuống. Nghe xong những lời đó cậu tự bình tĩnh lại và hạ mình tới xin lỗi người bạn, đồng thời xin người bạn tha lỗi và đừng có bận tâm tới gương mù do cơn nóng giận của cậu gây ra.

Trong những tháng đầu mới vào khánh lễ viện còn cần phải nhắc những lời đó cho cậu, nhưng cùng với thời gian cậu đã có đủ ý chí mạnh mẽ tự chủ được lòng mình, đồng thời tạo dựng mối an hòa giữa các bạn cậu nữa. Khi có những cuộc ẩu đả, cho dù nhỏ nhoi đến đâu cậu cũng lăn xả vào giữa hai đối thủ và để làm cho họ bình tĩnh lại, có lúc cậu dùng lời êm dịu, có lúc cậu dùng cả sức mạnh nữa. Cậu thích nói:

“Chúng ta là những người có lý trí, vậy lý trí phải thống trị chúng ta chứ không phải cơn giận nổi khùng làm chủ chúng ta”. Trong dịp khác cậu thêm: “Nếu Chúa bị xúc phạm lại dùng tới sức mạnh Người, một số đông trong chúng ta đã phải chết và tiêu diệt ngay lập tức rồi. Vậy nếu Chúa bị xúc phạm đã dùng tấm lòng thương xót tha thứ cho những ai phạm tội, tại sao, chúng ta là loài sâu bọ lại không biết biết dùng lý trí để tha thứ cho người làm mất lòng hay sỉ nhục chúng ta”. Ma-gôn còn nói với những người khác: “Tất cả chúng ta đều là con cái Chúa vì thế tất cả đều là anh em; ai báo thù anh em mình người đó không còn là con cái Chúa và qua sự nóng giận họ biến thành Satan”.

Mi-ca-en là người y tá

Mi-ca-en Ma-gôn dạy giáo lý cho các học sinh bệnh, cậu sẵn sàng giúp các bệnh nhân và trong trường hợp cần cậu xin phép qua nhiều đêm với bệnh nhân. Một người bạn cảm động về sự chăm sóc tử tế của Ma-gôn trong nhiều trường hợp:

– Bạn Ma-gôn, tôi có thể làm gì cho bạn để đền bù lại sự săn sóc ân cần bạn đối với tôi?

Mi-ca-en đáp:

– Không cần gì cả bạn ạ, chỉ cần bạn dâng lên Chúa một lần đau khổ để gột rửa tội lỗi tôi đã đủ rồi.

Sứ mệnh tế nhị

Một người bạn cứng đầu cứng cổ đã nhiều lần gây đau khổ cho các bề trên. Bề trên trao phó cho Mi-ca-en để cậu tìm phương thế đưa bạn quay trở về. Ma-gôn bắt tay vào việc. Cậu bắt đầu kết tình bạn bè với anh này. Cậu qua các giờ chơi và tặng quà nho nhỏ. Cậu viết những lời khuyên tốt trên những tờ giấy nhỏ và như thế cậu đã đi tới chỗ kết tình bạn bè thân mật với bạn này mà không đá động gì tới đạo giáo cả.

Ma-gôn lợi dụng lễ thánh Mi-ca-en để nói với bạn:

– Còn 3 ngày nữa là tới lễ Đức Thánh Micae, bạn phải cho tôi quà gì chứ?

– Lễ dĩ nhiên là tôi sẽ tặng bạn: tôi rất tiếc là bạn đã đề cập tới, tôi muốn để anh ngạc nhiên cơ!

– Tôi đề cập tới vì tôi muốn món quà anh tặng đó phải hợp với sở thích tôi cơ.

– Được rồi, được rồi. Anh cứ nói ra, tôi sẽ hết sức làm cho anh được hài lòng.

– Anh đã sẵn sàng chưa?

– Sẵn sàng rồi.

– Nếu có đòi hỏi phải hy sinh một chút anh có làm không?

– Tôi xin hứa với anh là dù thế nào tôi cũng làm.

– Tôi muốn vào dịp lễ Tông Lãnh Thiên Thần Micae này, anh đi xưng tội tử tế để làm món quà tặng tôi và nếu anh đã sẵn sàng anh cũng chịu lễ hôm đó nữa.

Vì lời hứa đã lập đi lập lại nhiều lần nên ông bạn này không dám chối từ. Cậu bạn nhận ngay và trong suốt 3 ngày rước lễ đều có làm những việc đạo đức riêng. Ma-gôn không bỏ qua việc gì để sửa soạn người bạn dự tiệc thiêng liêng này. Rồi ngày kia cả hai cùng đi chịu các phép thánh. Tất cả các bề trên đều vui vẻ và dịp này đã nêu gương sáng cho các bạn.

Ma-gôn qua cả một ngày trọn với bạn trong niềm hân hoan vui vẻ và thánh thiện. Chiều tối, cậu nói với bạn:

– Chúng ta đã qua một lễ vui vẻ và tôi rất được hài lòng. Thật sự anh đã làm tôi toại nguyện rồi, bây giờ đến lượt bạn, bạn có thể nói cho tôi hay bạn có được hài lòng về những việc chúng ta làm hôm nay không?

– Phải, tôi rất được hài lòng; tôi hài lòng vì tôi đã được sửa soạn tử tế. Tôi xin thành thật cảm ơn lời mời của bạn. Nếu bây giờ bạn có lời gì để khuyên tôi, tôi xin vui lòng tiếp nhận với cả lòng biết ơn.

– Chắc chắn là tôi còn nhiều lời khuyên tốt cần nói với bạn; vì chúng ta mới qua có nửa ngày lễ thôi và tôi muốn bạn cho tôi cả món quà đó đi. Bạn thân mến, từ lâu hạnh kiểm của bạn không được tốt lắm. cách sống của bạn không làm hài lòng các bề trên mấy, cách sống đó còn làm phiền cha mẹ, đánh lừa bạn, nó đã lấy mất lương tâm an bình của bạn, rồi một ngày mai bạn phải tính sổ với Chúa về tất cả những giây phút bạn phí phạm vô ích. Từ nay xin bạn lánh xa sự nhàn rỗi, sống vui vẻ như bạn muốn nhưng với điều kiện là đừng có chảnh mảng việc bốn phận.

Sau khi chịu chinh phục một nửa, bây giờ Mi-ca-en lại chiếm được cả con người cậu. Người bạn này trở thành tri kỷ, bắt đầu bắt chước cậu chu toàn bốn phận của mình. Ngày nay qua sự chuyên cần và hạnh kiểm tốt, người bạn này đã đem lại nguồn vui cho những người nào có liên lạc với cậu.

Tôi cần phải đề cập tới những sự kiện nhỏ nhoi này vì nó làm sáng tỏ đức ái Ma-gôn và vì tôi muốn sao lại nguyên văn lời người bạn cùng chung sống với Ma-gôn thuật lại cho tôi.

Chương XI: HÀNH ĐỘNG VÀ NHỮNG MÁNH KHÓE CỦA MA-GÔN

Những việc chúng ta đề cập tới lúc này thực là dễ dàng đơn giản và mọi người đều có thể bắt chước dễ dàng. Những hành động và mảnh khöhe tôi sắp kể ra bây giờ, chỉ là để ca ngợi sự hăng say và sức phấn đấu của cậu thôi, tuy thế nó cũng đóng góp phần vào việc làm nổi bật cõi lòng rộng lượng sức can đảm của em nhỏ. Đây chỉ là một vài việc trong những sự kiện chính mắt tôi đã chứng kiến.

Những câu chuyện không đúng chỗ

Ngày kia, cậu đương trò chuyện chơi với các bạn, bỗng có một số nói lời những không hay mà người giáo hữu tốt nên tránh Ma-gôn nghe thấy thế cậu liền đưa tay lên miệng, bắt đầu huýt sáo thật mạnh đến nỗi hầu như bịt đầu những ai đương đứng nghe. Mấy người bạn đứng đó nói với cậu:

– Ma-gôn làm gì thế, mày điên à?

Ma-gôn không trả lời gì hết, cậu lại càng thối to hơn lần trước. Anh khác nói:

– Đó là cách cư xử của người có lịch sự đấy à?

Ma-gôn đáp lại:

– Nếu là các anh nói những điều xấu để biến thành điên, tại sao tôi lại không có quyền ngăn các anh nói các điều đó, nếu các anh thiếu các nguyên tắc biết

sống qua những câu chuyện không xứng đáng với người giáo hữu tốt; tại sao tôi lại không có quyền vi phạm để làm cho các anh im không nói nữa?

Một bạn nói: “Những lời này gây ảnh hưởng trên chúng tôi hơn bài giảng. Chúng tôi đưa mắt nhìn nhau và không một ai dám hé môi tiếp tục vấn đề đó nữa “đó là những lời phê bình chỉ trích” rồi từ ngày đó mỗi khi có Ma-gôn đứng bên tất cả đều cẩn thận dè dặt lời nói vì sợ Ma-gôn sẽ huýt sáo rống lên như lần trước”.

Cuộc ẩu đả với kẻ nói phạm thượng

Ngày kia Ma-gôn đi theo một trong các bè trên cửa cậu qua thành phố Turin, tới công trường Cas-tello, cậu nghe thấy một nhãi ranh nói phạm tới Thánh danh Chúa. Những lời này đã làm cho cậu mất trí, cậu không nghĩ gì tới nơi tới chốn, tới nguy hiểm. Cậu liền vồ lấy anh chàng nói phạm thượng và tặng cho 2 cú tát nên thân đồng thời nói:

– Mà dám lộng ngôn đến Danh Thánh Chúa như thế ư?

Nhưng anh nhãi ranh này lại to béo hơn Ma-gôn không thèm để ý tới bài học luân lý; anh ta nổi khùng vì những lời châm chọc của các bạn, vì sự sỉ nhục vừa nhận được nơi công cộng và nhất là máu trong mạch bốc lên, anh liền bổ xô vào Ma-gôn. Rồi cú tát, cú đá liên tiếp nhau, đến nỗi không còn thì giờ cho phép đối thủ thở nữa. May thay bè trên cùng đi nhìn thấy thế nên chạy lại giãn hòa giữa 2 người đồng thời đưa lại sự an hòa làm cho cả 2 bên toại nguyện. Khi Mi-ca-en đã làm chủ được mình, cậu hiểu được sự bất bình không khôn ngoan mình đã dùng để sửa một anh chàng cứng đầu cứng cổ. Cậu hối hận về cơn giận vừa qua đồng thời hứa sẽ tỏ ra thận trọng hơn sau này bằng cách giới hạn những lời quở mắng lại.

Lửa hỏa ngục

Trong trường hợp khác, đương lúc mấy người bạn tranh luận về sự đau khổ trong hỏa ngục rồi một người trong bọn đem ra câu hài hước:

– Chúng ta sẽ cố gắng đừng vào đó; nhưng nếu có phải vào cũng xin chịu vậy.

Mi-ca-en vờ như không nghe thấy gì; cậu lủi thủi ra khỏi vòng tìm que diêm. Tìm được diêm rồi, cậu lại tới nhập bọn như trước. Cậu bật diêm nhẹ đặt vào tay người bạn đương cắp đằng sau lưng. Vừa mới cảm thấy sức nóng ở tay, anh bạn liền kêu to:

– Mà làm gì thế? Mà diêm à?

Cậu ôn tồn đáp lại:

– Tôi không diêm đâu, tôi chỉ muốn thử đức kiên nhẫn anh hùng của bạn đấy thôi. Vì nếu bạn có thể chịu nổi những hình khổ hỏa ngục trong kiếp muôn đời, bạn không nên bận tâm tới ngọn lửa que diêm chỉ cháy trong chốc lát thôi. Tất cả các bạn đều cười, nhưng anh bị lửa đốt nói: “Trong hỏa ngục thực là khổ thật”.

Quy phục luật lệ

Một sáng kia các bạn khác muốn đưa cậu tới một nơi để gặp Cha giải tội không quen biết, và họ đã đưa ra nhiều lẽ. Mogone đáp lại:

– Không, tôi không muốn đi đâu khi chưa có phép các bề trên. Tôi không phải là kẻ cướp luôn luôn sợ cảnh binh nhận ra được mặt, vì thế họ luôn tìm những nơi và những người không quen biết vì họ sợ bị khám phá ra. Không, tôi có cha giải tội của tôi và tôi xưng các tội nhỏ cũng như nặng với người mà không sợ sệt gì. Việc các anh muốn đi xưng tội nơi khác chứng tỏ là: một các anh không thích cha giải tội mình, hai là các anh có tội nặng phải xưng nơi khác. Dầu thế nào chẳng nữa, xa nhà và không có phép bề trên như thế tức là các anh làm một việc không nên. Nếu các anh có lý do để dối cha giải tội, tôi khuyên các anh

cũng như tôi thường làm, đi tìm một trong các cha thường tới vào chiều thứ bảy hay các ngày lễ để giải tội cho học sinh trong Khánh lễ viện.

Mối nguy hiểm của mùa nghỉ hè

Trong suốt thời gian Ma-gôn sống tại trường, cậu chỉ về nghỉ hè tại gia đình một lần. Cả khi tôi cố gắng thuyết phục hay khi cha mẹ, bà con yêu mến của cậu chờ đợi, cậu cũng không muốn về. Nhiều lần người ta muốn tìm ra căn do tại sao; cậu lấy nụ cười để tránh trả lời. Ngày kia cậu bộc lộ sự bí mật mình cho một trong các người bạn tín cẩn của cậu; cậu nói:

– Đã có một lần tôi nghỉ hè tại gia đình mấy ngày nhưng về sau, nếu tôi không bị bó buộc tôi sẽ không về bao giờ nữa – người bạn hỏi thêm:

– Tại sao thế?

– Bởi vì ở nhà, lại gặp những nguy hiểm năm xưa. Những nơi chốn, trò chơi, bạn bè quyến rũ tôi sống như ngày xưa và tôi không muốn việc tái diễn nữa.

– Bạn nên lấy thiện chí mà về gia đình và đem thực hành tất cả những lời các bề trên khuyên chúng ta trước khi trốn đi.

– Xa Khánh lễ viện cũng như sương mù tan dần dần. Ban đầu lời khuyên đó còn vờ vẩn trong đầu nhưng sau đó, bạn bè làm tôi quên mất.

– Vậy theo ý anh, không ai nên về quê nghỉ hè cũng không nên thăm cha mẹ nữa phải không?

– Theo thiên ý tôi, những ai cảm thấy mình có thể lướt thắng những nguy hiểm trong mùa hè thì cứ việc đi; còn tôi bất lực về việc này. Điều tôi tin chắc là nếu các bạn chúng ta có thể nhìn thấy con người nội tâm, chắc tất cả sẽ nhận thấy người khi ra đi với đôi cánh thiên thần nhưng khi trở về trường trên đầu đã mọc hai chiếc sừng rồi, giống hệt như quỷ vậy.

Sức khỏe và các việc đạo đức

Thỉnh thoảng Ma-gôn cũng tiếp đón một bạn cũ mà cậu muốn chiếm được người bạn đó. Trong những lý lẽ mà người bạn này đưa ra, chúng ta thấy cậu lý luận đơn giản, đan cử ra làm tỉ dụ về một người đã từ lâu không có tiếp xúc với thế giới đạo giáo. Người này nói:

– Tuy thế ông ta vẫn béo, vẫn mạnh và béo tốt.

Ma-gôn liền cầm tay bạn dẫn tới gần người lái xe vừa mới bỏ vật liệu kiến trúc xuống sân, đồng thời nói với bạn:

– Bạn có thấy con la này không? Nó cũng to béo và không bao giờ xưng tội cả và tôi tin là nó không có vào nhà thờ bao giờ nữa. Bạn cũng muốn giống như con la không hồn, không lý trí chỉ có bốn phận làm việc hầu chủ cho tới ngày chết đi làm phân bón đồng ruộng không?

Người bạn này am hiểu bài học, từ ngày đó trở đi không dám đề cập tới các đề tài giống như thế để miễn chước cho mình khỏi thực hành bốn phận đạo giáo nữa.

Thôi bỏ qua nhiều câu chuyện giống như thế, chỉ đọc qua mấy câu chuyện cha vừa đề cập tới cũng đủ giúp chúng ta nhận ra tấm lòng tốt và mối thù hận Ma-gôn sẵn có đối với tội ác đến nỗi đôi khi cậu bị lòng hăng hái thái quá lôi kéo dễ ngăn cản sự xúc phạm tới Chúa.

Chương XII: NGHỈ HÈ TẠI CASTELNUOVO D'ASTI NHỮNG NHÂN ĐỨC THỰC HÀNH TRONG DỊP NÀY

Tới Castelnuovo

Vì Ma-gôn không thích về nghỉ hè tại gia đình, nên để lấy lại sức sau những ngày cặm cũi với sách đèn, cha đã quyết định gửi cậu tới Murialdo, khu xóm Castelnuovo d'Asti. Học sinh từng toán một tới nơi đây để thở hít không khí đồng quê, nhất là những em không có gia đình hay cha mẹ có chỗ nghỉ trong mùa thu. Vì hạnh kiểm tốt và để thưởng cho cậu Ma-gôn, tôi muốn đưa cậu đi chơi trước và tôi đã chọn cậu với mấy người bạn đồng hành.

Trên đường đi tôi có thời giờ trò chuyện với Ma-gôn và có thời giờ để nhận thật: nhân đức của cậu đã tới một mức độ cao hơn tôi mong đợi. Tôi bỏ một bên tất cả những quyết định có tính cách xây dựng trong dịp này và tôi hài lòng kể lại đôi sự kiện dùng để làm cho người ta biết tới các nhân đức khác của cậu, nhất là lòng biết ơn.

Mẫu chuyện hay

Trên đường đi, chúng tôi bị mưa ướt sạch, và sau cùng cũng tới Chieri. Chúng tôi vào nhà hiệp sĩ Marc Gonella. Ông này luôn luôn tỏ ra nồng hậu khi tiếp đón

học sinh tới Castelnuovo hay từ Catelnuovo trở về.

Nhà hiệp sĩ cung cấp cho chúng tôi tất cả các cái cần thiết để thay quần áo, lại còn thiết chúng tôi một bữa cơm xứng với ông chúa một vùng, một mặt vì đói bụng nên càng ngon lành hơn.

Sau một hay hai giờ nghỉ ngơi chúng tôi lại lên đường. Ban đầu Ma-gôn đi đầu, sau lại giật lùi về đằng sau. Một bạn đồng hành thấy Ma-gôn lùi lại cứ nghĩ là cậu chùn chân nên tới gần xem sao, nhưng chỉ thấy môi cậu lắp bắp. Anh ta liền hỏi:

- Anh mệt à, anh Ma-gôn? Chân anh mỏi hay sao?
- Không, không mệt chút nào cả, tôi còn có thể đi tới Milan.
- Thế anh lâm râm cái gì khi anh đi một mình lúc này ấy!
- Tôi lần hạt cầu cho ông chủ vừa tiếp đãi nòng hậu chúng ta đấy. Tôi không có thể trả ơn ông ta cách khác được, nên tôi cầu xin Chúa và Đức Mẹ ban phước lành xuống cho gia đình này và xin Ngài ban cho ông gấp trăm lần của cải ông ta vừa cho mình.

Tỏ lòng biết ơn

Ghi lại tinh thần biết ơn cậu đã tỏ ra đối với những việc nhỏ mọn kể cũng không phải là phí công. Nhưng đối với các vị ân nhân, nó là cả một nguồn an ủi vô biên. Nếu tôi không sợ làm phiền độc giả, tôi sẽ viết lại trong bao lá thư hay một vài miếng giấy, cậu viết cho tôi để tỏ lòng tri ân đối với tôi vì đã nhận cậu vào nhà này. Tôi chỉ nói theo nguyên tắc, mỗi ngày cậu viếng Chúa Giêsu Thánh thể và mỗi sáng đọc ba kinh Lạy Cha, kinh kính mừng, Sáng danh cầu cho những người làm ơn cho cậu bằng bất cứ cách nào.

Nhiều lần cậu âu yếm cầm tay tôi, nhìn tôi với đôi mắt đắm lệ đồng thời nói cha:

– Con không biết diễn tả tấm lòng tri ân của con đối với đức ái cao cả của cha khi nhận con vào Khánh lễ viện này. Con sẽ cố gắng đền bù lại công ơn cha bằng cách ăn ở tử tế và xin Chúa chúc phúc lành cho cha, cho những khó nhọc của cha.

Cậu thích nói với các giáo sư, các người đã gửi cậu tới nhà chúng ta hay đã giúp đỡ cậu bằng bất cứ cách nào; nhưng cậu làm với cả tấm lòng tôn kính, không bao giờ hổ thẹn, thú nhận một đàng sự nghèo khó một đàng tấm lòng biết ơn của cậu. Người ta nghe thấy cậu nói: “Tôi rất tiếc là không có thể chứng tỏ lòng biết ơn của tôi như tôi mong muốn, nhưng tôi biết mọi việc các ngài làm cho tôi - Tôi không bao giờ quên được các vị ân nhân của tôi – và bao lâu còn sống, tôi sẽ luôn luôn cầu nguyện để Chúa ban cho các Ngài phần thưởng bội hậu”.

Cậu còn tỏ lòng biết ơn này vào ngày cha xứ Castelnuovo d’Asti mời học sinh chúng ta dùng bữa vui vẻ. Chiều hôm đó, cậu nói với cha. Nếu cha không có gì bất tiện, ngày mai con sẽ chịu lễ cầu nguyện cho cha xứ mà nhờ ngài chúng con đã qua một ngày vui vẻ. Không những tôi cho phép cậu làm, nhưng lại còn mời nhiều học sinh khác cùng làm. Việc đó thường được làm để cầu các vị ân nhân nhà chúng ta.

Mi-ca-en mê say thờ lạy

Trong những ngày sống tại Murialdo, tôi nhận thấy một hành vi đáng được đề cập tới ở đây. Ngày kia tất cả các bạn đều vào rừng bên cạnh chơi đùa. Có anh tìm nấm, tìm hạt dẻ, củ ấu, có nhiều học sinh đi thu lá... và các trò chơi đó là các em thích nhất để tiêu hao thời giờ. Khi Ma-gôn rón rén xa các bạn, tất cả các bạn đều vui đùa bạn rộn. Cậu nhẹ bước trở về nhà. Có bạn nhìn thấy cậu tưởng cậu bệnh cũng theo sau cậu. Mi-ca-en cứ tưởng là chẳng ai thấy cả, liền vào nhà; chẳng tìm ai cả, không nói nửa lời với ai, cậu đi thẳng vào nhà thờ. Người bạn

theo cậu thấy cậu quỳ một mình trước nhà chầu đương thềm lặng cầu nguyện tự nhiên cũng đem lòng thềm muốn.

Khi các bạn hỏi cậu lý do tại sao đi Viếng Minh Thánh Chúa đột ngột như thế, cậu trả lời: “Tôi rất sợ tái sa ngã, vì thế tôi tới cầu xin Chúa Giêsu Thánh Thể ban ơn phù trì, giúp sức để tôi bền tâm trong ơn nghĩa Chúa.

Bằng chứng lòng thống hối

Một sự kiện khác cũng khá li kỳ xảy ra trong những ngày đó. Chiều kia trong lúc các em đi ngủ cả. Tôi nghe tiếng người tí tê khóc trong đêm trường. Tôi êm nhẹ tới gần cửa sổ và tôi thấy Ma-gôn đưa đôi mắt đăm lẹ nhìn mặt trăng trong sáng vừa nức nở vừa khóc. Tôi hỏi cậu:

– Ma-gôn con có điều gì thế? Con không được khỏe à?

Ma-gôn cứ tưởng một mình không ai trông thấy, tự cảm thấy bèn lên và chỉ trả lời ấp úng. Nhưng tôi lại hỏi rành mạch và cậu trả lời đúng chỗ:

– Con khóc vì nhìn thấy mặt trăng từ bao thế kỷ cứ xuất hiện đều đều để soi sáng đêm trường tối tăm mà không bao giờ trái lệnh Chúa. Trái lại con đây còn trẻ thơ, một người có lý trí đáng lẽ phải hoàn toàn vâng phục Chúa. Trái lại con đã nhiều lần trái lệnh Chúa, con đã xúc phạm tới Chúa ngàn cách.

Cậu vừa nói vừa khóc sụt sướt. Tôi lấy lời êm dịu an ủi cậu. Lúc đó cậu mới bình tĩnh đi ngủ tiếp.

Một em bé mới lên 14 tuổi mà đã tỏ ra có trí phán đoán và suy xét sâu rộng như thế thực là đáng ca ngợi. tuy tôi còn có thể nêu ra đây nhiều sự kiện khác làm cho mọi người nhận biết một em nhỏ có thể suy nghĩ tới những điều vượt qua tuổi em, nhất là khi cậu nhận thấy bàn tay Chúa trong mọi sự và bổn phận của loài thụ tạo là phải vâng lời Đấng tạo hóa, nhưng tôi thiết tưởng bằng ấy sự kiện cũng đã đủ chứng minh cho lòng thống hối của cậu rồi.

Chương XIII: SỬA SOẠN CHẾT

Một thiếu niên gương mẫu

Sau mùa hè tại Castelnovo d'Asti, Mi-ca-en chúng ta còn sống được chừng ba tháng nữa. Cậu có thân hình nhỏ bé nhưng lành mạnh và béo tốt. Với tinh thần tỉnh táo, cậu có thể làm được các việc có danh gia trong xã hội. Cậu thích học hành và quả thực cậu đã tiến bộ cách đặc biệt. Còn về mặt đạo đức, cậu đạt tới mức độ đến nỗi tôi không còn phải nói thêm điều gì nữa, hay phải cắt xén điều gì để làm gương mẫu cho thanh thiếu niên cả.

Với đức tính lành lợi nhưng tốt, đạo hạnh, sốt sắng cậu thích làm các việc đạo đức nho nhỏ, cậu vui vẻ làm các việc này tử tế đến nỗi lòng đạo đức sốt sắng và tính bất thiệp của cậu làm cho mọi người mến yêu tôn kính cậu, mặc dù trong sân chơi vì tính vui vẻ và nhường nhịn, cậu được mọi người tôn thờ cậu như ngẫu tượng vậy.

Chắc chắn tất cả chúng ta thích người giáo hữu gương mẫu này sống lâu năm vì cậu sẽ giúp ích rất nhiều cho quê hương cũng như cho đạo giáo, qua khuynh hướng muốn làm linh mục, cậu luôn nuôi trong đầu óc và qua cuộc sống người đời nữa. Nhưng Chúa đã định cách khác. Chúa muốn hái bông hoa này khỏi vườn Giáo hội chinh chiến để đánh sang trồng trong Giáo hội chiến thắng trên trời. Chính Ma-gôn cũng không biết thần chết kề bên mình như thế, nhưng cậu đã sửa soạn chết bằng cách sống một ngày một trọn hảo hơn.

Tuần 9 ngày Đức Mẹ Vô Nhiễm

Cậu làm tuần 9 ngày kính Đức Mẹ Vô Nhiễm với cả tấm lòng sốt sắng đặc biệt. Chúng ta có những điều quyết định chính tay cậu viết ra để thực hành trong những ngày này. Đây nội dung những quyết định đó.

“Tôi Mi-ca-en Ma-gôn, muốn làm tuần 9 ngày này tử tế và tôi hứa:

- Cất cửa cái thế gian ra khỏi cõi lòng để hiến dâng hoàn toàn cõi lòng cho Mẹ Maria.
- Xưng tội chung để có lương tâm bình thản trong giờ hấp hối.
- Bỏ các bữa điểm tâm sáng để tẩy gột tội lỗi hay đọc bảy sự vui mừng Đức Mẹ để đáng được Mẹ phù hộ giúp trong giờ hấp hối.
- Sau khi có sự đồng ý của cha giải tội sẽ chịu lễ hằng ngày.
- Mỗi ngày sẽ kể một gương sáng cho các bạn để tôn kính Đức Mẹ.
- Tôi sẽ mang miếng giấy này đặt dưới chân Đức Mẹ và qua hành vi này tôi muốn hoàn toàn hiến dâng cho Mẹ tới giây phút cuối cùng của đời tôi.”

Ma-gôn được phép làm tất cả những việc vừa đề cập tới ở trên , chỉ trừ việc xưng tội chung mấy bữa trước. Đàng khác thay vì ăn chay, hằng ngày cậu được mời đọc một kinh vực sâu cho các linh hồn nơi luyện ngục.

Hạnh kiểm của cậu trong suốt tuần 9 ngày này thực là căn cứ làm cho nhiều người ngạc nhiên. Cậu tỏ ra bộ mặt vui vẻ khác thường và say mê kể những câu chuyện có tính cách xây dựng cho người này hay kích thích người khác tự kể cho nhau nghe. Cậu cũng cố gắng thu thập anh em lại để đi cầu nguyện trước nhà tạm hay trước tượng Đức Mẹ. Trong suốt tuần 9 này này, cậu nhin ăn hoa quả, kẹo và các thực phẩm khác người ta cho cậu hay cậu lại dùng để tặng các bạn khác. Cậu tặng các bạn này một là để thưởng hạnh kiểm tốt của họ đã giữ trong suốt tuần 9 ngày, hoặc để giúp họ tham dự vào các việc đạo đức cậu đề xướng.

Sinh nhật năm 1858

Cậu sốt sắng và tĩnh tâm mừng tuần 9 ngày vào lễ sinh nhật. Ngay đầu tuần 9 ngày kính Chúa Hải Đồng, cậu nói:

– Tôi muốn dùng mọi phương thế để có thể qua tuần 9 ngày này cách tử tế. Tôi hy vọng Chúa sẽ thương xót tôi và Chúa Hải Đồng sẽ tái sinh nơi cõi lòng tôi với cả nguồn ơn Thánh Người.

Mối tiên cảm

Chiều hôm cuối năm cha Giám đốc khuyên học sinh nên cảm ơn Chúa vì những ơn lành đã nhận được ở tay Người trong năm sắp hết này. Rồi Ngài cổ vũ mọi người nên cố gắng sống trong ơn nghĩa Chúa trong suốt năm mới này. Và ngài nói có lẽ một trong các con đây năm nay là năm cuối đời mình...Đương khi nói ngài đặt tay trên đầu học sinh ở gần ngài nhất và người gần nhất lại chính là Mi-ca-en Ma-gôn.

Ma-gôn nói với giọng sợ hãi:

– Tôi hiểu rồi chính tôi phải dọn đồ hành lý để về nơi vĩnh cửu, được lắm tôi đã sẵn sàng rồi.

Tất cả những lời này được tiếp đón với nụ cười vui, nhưng các bạn của cậu không quên những lời đó, và chính cậu thường lặp lại những lời ngẫu nhiên đó. Mặc dầu biết trước như thế, nhưng mối vui vẻ và dễ tính của cậu cũng không thay đổi, cậu cứ chu toàn bổn phận một cách hoàn hảo.

Sẵn sàng

Trong khi ngày cuối cùng của đời Ma-gôn tới gần, Chúa lại càng báo trước cho cậu rõ ràng hơn. Chúa nhật 16 tháng giêng các học sinh của hội Thánh thể mà Ma-gôn là một hội viên, tụ họp như các em thường làm trong những ngày lễ. Sau khi đọc các kinh và sách thường lệ, lại một lần nữa tới lúc phát lệnh đã điểm, một người bạn cầm chiếc bao nhỏ chứa đầy hoa thiêng tức là những miếng giấy nhỏ

có mang câu châm ngôn phải thực hành trong suốt tuần lễ. Người bạn này cầm giỏ đi từng người một, mỗi em sẽ rút một giấy. Ma-gôn rút và đọc thấy những lời này: “Tới ngày phán xét con sẽ ở một mình trước mặt Chúa”. Cậu chăm chú đọc và thông cho các bạn biết, tôi biết mà, đây là lời Chúa đến báo cho tôi phải sẵn sàng; rồi cậu đi tìm cha Giám đốc với tấm lòng áy náy cậu trao miếng giấy cho ngài. Cậu thường lặp lại: đó là tiếng Chúa gọi cậu ra trước mặt Người. Cha Giám đốc khuyên cậu cứ sống bình an và sẵn sàng không phải vì tờ giấy này, nhưng vì chính Chúa Giêsu đã dạy chúng ta phải sẵn sàng trong Phúc âm; Chúa dạy mọi người luôn sẵn sàng trong hết mọi lúc, Ma-gôn hỏi:

- Xin cha nói cho con biết con sẽ còn sống trên đất này bao lâu nữa?
- Chúng ta còn sống cho tới khi Chúa còn gìn giữ chúng ta sống.

Ma-gôn hỏi giọng đầy âu lo bối rối:

- Thế con có còn sống được cả năm nay nữa không?
- Con nên an lòng, đừng xúc động quá làm chi. Cuộc sống chúng ta ở trong tay Chúa. Chúa là Cha nhân từ, Người biết Người phải duy trì cuộc sống chúng ta cho tới khi nào. Đàng khác không cần phải biết giờ chết để lên Thiên đàng, nhưng cần phải sửa soạn lên đó bằng cách làm việc thiện.

Lúc đó cậu hơi buồn và nói:

- Nếu cha không muốn nói cho con biết, tức là dấu tỏ giờ đó đã gần tới.

Cha Giám đốc nói:

- Cha không tin như con tưởng đâu. Nhưng giả thử việc đó có xảy ra bất ngờ, đâu có làm cho con phải sợ vì con sẽ lên Thiên đàng để thăm viếng Đức Mẹ Đồng Trinh mà!

- Đúng thực như thế!

Cậu lại trở về nếp vui vẻ như cũ, và tiếp tục chơi.

Mối bình tĩnh khác thường

Thứ hai, thứ ba và sáng thứ tư cậu không ngừng vui vẻ; cậu không cảm thấy mỗi lo lắng gì về sức khỏe cả và cứ tiếp tục chu toàn các việc như thường.

Chỉ sau trưa hôm thứ tư, tôi mới thấy cậu ngồi bao lơn trông các bạn chơi mà không xuống để lẫn xả vào chơi đùa như trước. Thực là một việc khác thường và là dấu, chứng tỏ cậu không được khỏe mạnh như thường lệ.

Chương XIV: BỆNH TẬT VÀ CÁC BIẾN CHỨNG

Khó chịu

Chiều thứ tư (19.1.1859) tôi hỏi cậu có việc gì không; cậu đáp lại là không có việc gì hết vì cậu hay có chứng bệnh giun quấy rầy mà thôi. Thế là người ta cho cậu uống thuốc theo lời khai. Cậu đi ngủ và qua một đêm ngon lành. Sáng hôm sau cậu cũng thức dậy cùng giờ với các bạn khác, tham dự các việc đạo đức và cùng chịu lễ với mấy anh em khác để cầu cho các linh hồn đương hấp hối như cậu thường làm vào ngày thứ năm. Tới giờ chơi cậu cũng đi chơi, nhưng cậu cảm thấy sức yếu dần không thể chơi được nữa và cậu cảm thấy giun sán trong bụng làm cậu khó thở. Người ta cho cậu uống các thứ thuốc thuộc loại bệnh này và có bác sĩ tới khám bệnh, nhưng không nhận thấy một triệu chứng bệnh tật nào đồng thời bác sĩ bảo cứ uống cùng một loại thứ thuốc cũ. Mẹ cậu lúc đó đương ở Turin cũng tới thăm cậu. Bà lại quả quyết ngay từ nhỏ con mình đã mắc bệnh này rồi, để điều trị mau chóng chỉ nên dùng thứ thuốc bà quen dùng cho cậu đã đủ.

Sáng thứ sáu, cậu muốn thức dậy rước lễ như thường lệ để tôn kính Chúa và để được ơn chết lành. Nhưng tất cả đều cấm cậu vì cơn bệnh của cậu có vẻ trầm trọng hơn. Cậu ra nhiều giun sán nên người ta lại cho cậu uống thuốc thêm để dễ dàng thở hít. Cho tới giây phút này không ai nhận thấy cậu có triệu chứng mắc bệnh nặng. Mỗi nguy hiểm chỉ xuất hiện khi tôi gặp cậu vào lúc 2 giờ chiều.

Tôi nhận thấy không những cậu khó thở, nhưng cậu còn ho và trong chất đờm có vấy thêm máu tươi. Tôi hỏi cậu trong người thấy thế nào? Cậu đáp lại là không có việc gì cả trừ lồng ngực cậu bị mấy con giun sán hoành hành thôi. Nhưng về phần tôi nhận thấy con bệnh đang dần đổi chiều và có vẻ trầm trọng hơn trước. Để khỏi nhầm lẫn trong việc chọn thuốc men và được an dạ hơn, tôi cho người đi tìm bác sĩ.

Xưng tội lần cuối cùng

Mẹ cậu, một người đã thấm nhuần tinh thần giáo hữu, nói với cậu:

– Mi-ca-en thân mến, trong khi chờ đợi bác sĩ tới, con có muốn xưng tội không?

– Vâng, thưa mẹ, con muốn lắm. con mới xưng tội và rước lễ sáng hôm qua; tuy thế vì con bệnh trở nên trầm trọng, con lại ước ao xưng tội lần nữa.

Cậu dọn mình trong mấy phút đồng hồ rồi xưng. Với gương mặt bình tĩnh cậu vừa nói vừa cười trước mặt mẹ và cả tôi nữa.

– Ai biết được việc con xưng tội đây là dọn mình chết lành hay chính là việc dọn mình chết của con!

Tôi đáp lời cậu:

– Thế con thích đàng nào? Một là bệnh hai là lên Thiên đàng?

– Chúa sẽ biết điều có ích lợi cho con, còn phần con, con chỉ muốn điều làm đẹp lòng Chúa thôi.

– Nếu Chúa cho con chọn một là được khỏi bệnh, hai là lên Thiên đàng. Con chọn đàng nào?

– Con muốn lên Thiên đàng à?

– Thưa cha, đúng là con muốn lên Thiên đàng! Con hết lòng muốn điều đó và cũng là điều đã từ lâu nay con hằng cầu xin Chúa ban cho con ơn đó.

– Con muốn lên Thiên đàng khi nào?

- Nếu đó là Thánh ý Chúa, con muốn lên Thiên đàng ngay lập tức.
- Được rồi chúng ta hãy cùng nhau nói lời này: Xin cho Thánh ý Chúa được vuông tròn trong hết mọi sự lúc sống cũng như lúc chết.

Những sự sấn sóc đặc biệt

Đúng lúc đó bác sĩ tới và ông đoán con bệnh đã đổi chiều. Ông nói:

- Thực là trầm trọng, máu trào lên lồng ngực và tôi không biết chúng ta có thể tìm ra thuốc chữa không.
- Bác sĩ đã làm đủ mọi phương pháp do khoa học cung cấp cho trong các trường hợp như thế: chích máu, làm phồng da, dược phẩm, tất cả đều được thử cốt để hạ máu trào lên vì máu đó có thể làm nghẽn hơi thở và con người sẽ về thế giới bên kia ngay.

Của ăn đàng

Vào lúc 9 giờ đêm hôm đó tức là ngày 21.1.1859 chính cậu còn muốn rước lễ một lần nữa trước khi chết. Cậu nói:

- Vì sáng nay con chưa rước lễ.
- Cậu nóng lòng chờ tiếp rước Chúa Giêsu mà đã từ lâu cậu nằng lui tới gần Chúa và đề cao trong việc làm gương sáng này.

Trước khi cử hành lễ nghi, cậu còn nói với tôi trước mặt mọi người hiện diện đó: Xin cha bảo các bạn cầu nguyện cho con; xin các bạn cầu cho con để Chúa Giêsu Thánh thể trở thành của ăn đàng, bạn đồng hành đi về nơi vĩnh cửu. Khi chịu lễ xong, cậu liền thềm lặng cảm ơn Chúa.

Sau 15 phút cậu không đọc những kinh người ta để xưng cho cậu nữa, vì thấy cậu không đọc nữa, chúng tôi cứ tưởng là cậu mất trí rồi. Nhưng sau mấy phút đồng hồ, mặt cậu lại tươi tỉnh, cậu lên hiệu bảo người nghe, rồi nói: Trên miếng giấy con mới nhận được hôm Chúa nhật vừa rồi có điều sai lầm. Người ta

viết: “Tới ngày phán xét chỉ có mình con với Chúa” không phải thế, không phải chỉ có mình con, nhưng Đức Mẹ cũng có mặt ở đó để giúp đỡ con. Bây giờ con không còn sợ gì nữa, chúng ta sẽ đi tới chỗ khi thời giờ tới. Đức Mẹ muốn thân hành làm bạn đường đi với con tới tòa phán xét.

Chương XV: GIÂY PHÚT SAU CÙNG VÀ CÁI CHẾT QUÝ BÁU

Con bệnh tăng thêm

Đã 10 giờ đêm rồi mà con bệnh còn đe dọa. Vì sợ cậu sẽ qua đi trong nội đêm đó, nên chúng tôi đã cử cha Zattini, thầy hộ trực và một y tá trẻ tuổi qua một nửa đêm bên cạnh bệnh nhân. Rồi cha quản lý tức cha Alasonatti cùng với một hộ trực viên và một y tá khác sẵn sàng giúp cậu một phần đêm còn lại cho tới sáng. Về phần tôi vì không thấy có dấu gì nguy hiểm ngay lập tức, tôi nói với bệnh nhân:

– Ma-gôn thân mến, con thử ngủ đi một chút xem: cha về phòng một lát, rồi cha lại trở lại đây.

Cậu trả lời ngay:

- Xin cha đừng bỏ con.
- Cha đi đọc xong sách nguyện rồi cha sẽ trở về bên con ngay.
- Xin cha về đây sớm bao nhiêu có thể.

Khi rời phòng bệnh tôi bảo người ta đến gọi tôi ngay khi có dấu gì khác biệt. Vì tôi âu yếm em nhỏ này nên tôi ước mong nếu em có qua đi, tôi phải có mặt bên cạnh em. Tôi vừa về tới phòng thời có người mời tôi đến thăm kẻ liệt vì giờ hấp hối đã kề ngay bên rồi.

Xúc dầu thánh

Đúng thực như thế, thần chết đã kề ngay cửa rồi. Cha Augustino Zattini làm phép Xức dầu thánh cho cậu.

Bệnh nhân vẫn còn tỉnh táo. Cậu đối đáp các lễ nghi khi vị linh mục làm phép Xức dầu phần thân thể nào cậu cũng muốn thêm một kinh vắn tắt. Tôi còn nhớ khi xức tới miệng, cậu nói:

– Lạy Chúa nếu Chúa làm con khô cứng ngay lần đầu tiên con dùng nó để xúc phạm tới Chúa thực là hạnh phúc cho con biết bao! Giá được như thế thời ngày nay con đã bớt được bao nhiêu tội! Lạy Chúa xin tha thứ tất cả những tội con đã dùng miệng này để xúc phạm tới Chúa, con xin hết lòng phân nản các lỗi lầm đó.

Khi xức tới tay, cậu thêm:

– Biết bao lần con đã dùng bàn tay này để đâm anh em bạn con! Lạy Chúa xin tha thứ các lỗi lầm của con và xin Chúa giúp sức các bạn con trở nên tốt hơn con.

Sau nghi lễ xức dầu, tôi hỏi cậu có bằng lòng cho tôi báo tin cho mẹ cậu đang ngủ phòng gần đó và để làm cho bà tin là con bệnh chưa đến nỗi trầm trọng không. Cậu đáp lại:

– Thưa cha, tốt hơn xin cha đừng gọi mẹ con. Ôi mẹ đáng thương, mẹ con yêu con nhiều, và nếu người trông thấy con chết người càng đau khổ hơn. Nhìn thấy gương mặt mẹ con đau khổ càng làm cho con ưu phiền thêm. Ôi mẹ đáng thương, xin Chúa chúc phúc lành cho mẹ! Khi nào con lên trời rồi, con sẽ cầu nguyện cùng Thiên Chúa cho mẹ con nhiều.

Phép lành Đức Thánh Cha

Tất cả đều xin cậu bình tĩnh và sửa soạn để lĩnh phép lành của Đức Thánh Cha. Đương lúc còn sống, cậu đã quen luyện với những việc đạo đức mang lại ân xá. Cậu lĩnh chịu phép lành Đức Thánh Cha một cách sung sướng. Cậu đọc theo các

kinh phải đọc trước khi ban phép lành và muốn tự mình đọc kinh cáo mình. Cậu đọc rần từng chữ với tất cả tấm lòng tin tưởng sống động đến nỗi cả chúng tôi phải sa nước mắt. Sau đó cậu muốn nghỉ đôi chút, tất cả đều yên lặng để cậu an nghỉ nhưng cậu lại tỉnh dậy ngay.

Gương mặt bình thản của Ma-gôn

Điều làm cho các người nhìn mặt cậu đều kinh ngạc, đó là sự giao mạch của cậu làm cho mọi người biết cuộc sống cậu sắp tàn; nhưng sự bình thản, nỗi vui tươi, cười nụ làm cho mọi người lại ngờ vực cậu vẫn còn lành mạnh. Cậu đau khổ nhiều vì bộ máy hô hấp rạn vỡ đưa cậu tới giờ hấp hối và làm cậu đau khổ cả phần trí khôn cũng như thể xác. Nhưng Ma-gôn đã xin Chúa cho cậu được chịu hình phạt lửa luyện ngục ngay khi cậu còn sống trên trần để sau khi tắt thở có thể thẳng bay về trời. Đó là tư tưởng làm cho cậu vui vẻ chịu mọi đau khổ. Hơn nữa cơn bệnh này thường làm cho bệnh nhân tiêu tụy, sàu muộn, trái lại, nó mang lại nguồn vui và hạnh phúc cho cậu.

Sau cùng, nhờ ơn đặc biệt Chúa Giêsu ban, không những cậu vô cảm trước nỗi đau khổ, mà hình như cậu còn cảm thấy nguồn an ủi trong mỗi đau khổ. Không cần phải nhắc, những cảm tình đạo đức cho cậu, chính cậu thỉnh thoảng đọc những lời nguyện tắt rồi

Từ biệt mẹ

Khi cậu gọi tên tôi, thời đã 10 giờ 45 phút rồi. Cậu nói với tôi:

– Tất cả mọi người có mặt tại đây, xin giúp con.

Tôi đáp lại:

– Con hãy an lòng, cha sẽ không bỏ rơi con cho đến khi con về với Chúa trên Thiên đàng đâu. Nhưng như con nói với cha là con sắp sửa về thế giới khác, vậy con có lời gì troĩ trăng cho mẹ con không?

Cậu đáp:

- Thưa cha không, con không muốn gây đau khổ cho mẹ con
- Con không có gì ủy thác cho mẹ con ư?
- Vâng, thưa cha xin cha nói hộ cho mẹ con là: xin mẹ con tha thứ tất cả những phiền muộn con đã gây cho mẹ con khi con đang còn sống. Lúc này con hối hận về những lỗi lầm đó. Xin cha nói với mẹ con là con yêu người lắm. Xin mẹ con cứ can đảm chu toàn bổn phận mẹ, phần con, con sẵn sàng chết; con sang thế giới khác với Chúa Giêsu, Mẹ Maria và con sẽ chờ mẹ con trên Thiên đàng.

Cuộc đàm thoại cuối cùng

Những lời vừa đề cập tới làm cho các người có mặt đều phải sụt sịt khóc. Nhưng tôi lấy hết bình sinh, chấn tĩnh lại và để giúp em trong giây phút cuối cùng này có những tư tưởng thánh thiện, thỉnh thoảng tôi lại đặt nhiều câu hỏi khác nhau:

- Con muốn nói gì với các bạn con?
- Xin các bạn con chuyên chú xưng tội tử tế.
- Trong giây phút này điều gì làm con an ủi nhất?
- Điều làm con an ủi nhất trong giây phút này, tức là một ít việc con đã làm để tôn kính Đức Mẹ. Vâng, thưa cha, đó là tất cả mối an ủi của con đó. Ôi Maria, Maria, các con cái của Mẹ được sung sướng biết bao trong giây phút hấp hối này! Nhưng cậu nói, có một điều làm con không được vui mấy; khi linh hồn con lìa khỏi xác và sắp bước chân vào Thiên đàng, con sẽ phải nói gì? Con phải nói với ai?
- Nếu Đức Mẹ đi với con trong lúc chịu phán xét, con hãy để Mẹ lo lắng hộ con. Nhưng trước khi để con về Thiên đàng cha muốn trao cho con một việc.
- Xin cha cứ nói, con sẽ sẵn sàng làm việc cha trao phó.

– Khi con đã lên Thiên đàng và khi đã thấy nhan Thánh Mẹ, con hãy đại diện cha, đại diện tất cả những ai đang sống trong nhà này khiêm cung tôn kính chào Đức Mẹ. xin Người ban phép lành cho tất cả chúng ta. Xin Người nhận chúng ta dưới sự bảo trợ của Mẹ, xin Người giúp đỡ để không một ai ở trong nhà này hay do Chúa Quan Phòng gọi tới phải hư đi đời đời.

– Con sẵn sàng làm việc này và còn gì nữa không cha?

– Bây giờ không còn gì nữa, nhưng con hãy nghỉ một chút đã.

Quả thực cậu muốn ngủ.

Ma-gôn qua đời

Mặc dầu nhìn khuôn mặt bình tĩnh và lời nói bình thường, nhưng dao mạch báo thần chết sắp tới. Mọi người có mặt đó đều đọc kinh dọn mình chết. Giữa tiếng đọc sách, khuôn mặt cậu tươi hẳn lên tựa như vừa ngủ dậy, với nụ cười duyên dáng cậu nói với cha:

– Một lát nữa con sẽ làm sứ mệnh cha trao. Con sẽ cố gắng chu toàn việc đó tử tế. Xin cha bảo các bạn con hay là con đang chờ các bạn con trên Thiên Đàng đấy.

Cậu nắm chặt cây Thánh giá trong tay, hôn ba lần và đọc những lời sau cùng này: “Giêsu, Maria, Giuse, con xin phó linh hồn con trong tay Ba Đấng”. Rồi cậu ngậm miệng lại tựa như lúc cười nụ và thiếp ngủ bình an cho đến muôn đời.

Linh hồn hạnh phúc này, như chúng ta nuôi hy vọng từ lâu, lìa cõi trần bay thẳng về trời vào ngày 21.1.1859 vào lúc 11 giờ đêm, hưởng dương chưa đầy 14 tuổi. Cậu không tỏ dấu gì hấp hối và cũng không tỏ lộ mỗi đau khổ sầu muộn nào như người ta thường cảm thấy khi linh hồn lìa xác. Tôi chỉ còn biết gọi cái chết của Ma-gôn là giấc ngủ vui vẻ bằng cách nâng tâm hồn khỏi chốn đau khổ làm than để về nơi vĩnh phúc.

Mối xúc cảm của các người tới dự

Các người có mặt tại đó đều khóc vì xúc động hơn là buồn rầu. Vì tất cả đều khóc than việc mất một bạn hiền, nhưng tất cả đều thèm muốn số phận của cậu. Cha Zattini cứ mặc cho dòng tình cảm trào lên; vì không cảm hãm nổi, cha đã thốt ra những lời này.

– Hỡi thần chết, mi không phải là gánh nặng cho các tâm hồn sạch tội. Đối với các tâm hồn sạch tội mi là vị đại ân nhân, mi đã đưa các linh hồn này vào nơi an hưởng đời đời không bao giờ chết. Ôi Ma-gôn, ước chi cha được thế vào chỗ con. Trong giây phút đó linh hồn Ma-gôn chịu phán xét trước mặt Chúa và được Đức Mẹ dẫn đưa vào nơi vui khoái muôn đời trên nước Thiên đàng. Ma-gôn thân mến, con hãy an nghỉ hạnh phúc muôn đời. xin con cũng cầu nguyện cho chúng ta, rồi đến lần chúng ta, chúng ta sẽ dâng kính nguyện sốt sắng lên Chúa để người ban sự an nghỉ đời đời cho linh hồn con.

Chương XVI: CUỘC AN TÁNG KỶ NIỆM CUỐI CÙNG

Nỗi cam chịu của bà mẹ công giáo

Hôm sau vừa tờ mờ sáng, mẹ cậu đã lần mò tới phòng cậu để biết tin tức con mình. Thực là mỗi đau khổ biết bao cho bà khi người ta không cho bà biết tin con bà đã qua đời! Tuy thế bà vẫn bình tĩnh không hé môi nói một lời, không thở dài than vãn. Bà chỉ nói: “Lạy Chúa, Chúa là Thầy là chủ mọi vật. Ma-gôn thân mến, mẹ luôn luôn khóc vì mất người con hiền, nhưng mẹ cảm đội ơn Chúa, vì đã cho con chết trong nhà này, và đã cho con ơn chết lành trước mặt Chúa. Con hãy an nghỉ trong Chúa và con hãy cầu nguyện cho mẹ con, người mẹ đó khi con còn sống đã yêu con nhiều và nhất là giờ đây mẹ càng yêu con hơn vì biết con đang sống với các người công chính trên Thiên đàng. Bao lâu mẹ còn sống trên trần, mẹ sẽ không ngừng cầu nguyện cho linh hồn con và mẹ hy vọng một ngày mai sẽ cùng được sum họp trên nơi vinh phúc đó với con”. Vừa nói xong những lời này, bà khóc nức nở rồi vào thẳng nhà thờ để tìm nguồn an ủi trong kinh nguyện.

Phản ứng ở Khánh lễ viện

Ma-gôn qua đi là cả một mối đau thương cho học sinh trong nhà và cho tất cả những ai có dịp quen biết cậu. Cậu rất nổi danh về những ưu điểm thể xác cũng như tinh thần: Cậu được mọi người kính trọng vì những nhân đức cậu sắm được

trong linh hồn. Sáng hôm sau các bạn cậu cùng nhau làm việc đạo đức để cầu cho linh hồn cậu được an nghỉ đời đời. Tất cả cùng nhau lần hạt, đọc kinh nhật khóa cầu cho người chết đồng thời xưng tội chịu lễ sốt sắng cầu cho Ma-gôn. Tất cả đều khóc than người bạn hiền, nhưng trong thâm tâm mỗi người đều được lắng dịu khi nghĩ tới tư tưởng: “Giờ này đây Ma-gôn đương chung sống với Savio trên trời cao”.

Những cảm tưởng sâu đậm do các bạn đồng học và giáo sư Franesia cảm thấy đều được diễn tả dưới mấy hàng chữ sau đây:

“Ngay hôm sau Ma-gôn qua đời, tôi tới lớp học. Hôm đó là ngày thứ bảy và học sinh phải làm luận. Nhưng khi nhìn thấy chỗ Ma-gôn trống, đã gọi lại cho tôi cái tư tưởng tôi đã mất một học sinh tốt và Thiên đàng lại có thêm một công dân. Tôi xúc động; tất cả các học sinh cũng buồn, mỗi buồn xâm chiếm cả lớp học và trong bầu không khí yên lặng, tôi chỉ có thể nói lên được câu: “cậu đã chết rồi”. Tất cả lớp học đều khóc nức nở. Tất cả đều yêu mến cậu, mà ai lại không yêu một em nhỏ có nhiều nhân đức như thế? Sau khi chết, danh tiếng lòng sùng đạo của cậu đã được các bạn thầm khen, nay đã vang khắp nơi. Người ta thi nhau lấy từng tờ giấy trong vở của cậu. một người bạn lấy làm tự đắc vì có cuốn sổ tay của cậu Ma-gôn và trên đó có ký tên Ma-gôn. Về phần tôi, vì được cổ võ qua các nhân đức cậu đã thực hành khi còn sống một cách hoàn hảo, nên trong các trường hợp cần thiết tôi không ngần ngại cầu Ma-gôn chuyển cầu hộ tôi nơi tòa Thiên Chúa. Tôi phải thú nhận là kinh nghiệm không bao giờ đánh lừa tôi đâu. Hỡi Thiên Thần bé nhỏ, xin hãy nhận tấm lòng biết ơn sống động của tôi và xin chuyển cầu bên ngai tòa Chúa Giesu cho thầy con. Xin giúp tôi có lòng khiêm nhường như con có. Hỡi Ma-gôn, xin hãy cầu cho các bạn con tăng thêm đông và tốt lành để tất cả chúng ta có thể cùng vui sướng với nhau trên Thiên Đàng”.

Cuộc an táng

Để biểu lộ lòng triu mến của tất cả các bạn đối với người quá cố, người ta làm lễ an táng trọng thể bao nhiêu có thể tùy theo mức độ hoàn cảnh chúng ta cho phép.

Với hàng nến sáng choang, tiếng ca ai oán với tiếng kèn đồng âm u tất cả đều tiễn đưa người bạn quá cố ra nơi an nghỉ ngàn thu. Tại nơi đây đương khi cầu nguyện cho linh hồn Ma-gôn, chúng tôi từ biệt cậu lần sau cùng trong lòng nuôi hy vọng một ngày mai có thể cùng cậu chung hưởng cuộc sống an vui trên nơi cao xanh.

Bài điếu văn

Sau một tháng tiễn biệt cậu ngoài nghĩa trang. Cha Zattini, một hùng biện gia trứ danh ca tụng Ma-gôn qua bài giảng thuyết vừa hùng hồn vừa cảm động. Tôi rất tiếc là khuôn khổ cuốn sách nhỏ này, không cho phép tôi viết cả bài đó ra đây, nhưng dù sao tôi cũng chép mấy câu kết luận của bài đó để dùng làm kết luận cho cuốn sách nhỏ này.

Sau khi đã dùng khoa lợi khẩu miêu tả, những nhân đức chính nơi tâm hồn người bạn quá cố người lại mời các bạn đương buồn và xúc động không nên quên Ma-gôn, trái lại phải năng nhớ tới cậu trong kinh nguyện và theo gương cậu đã để lại cho chúng ta đương lúc còn sống trên trần. Sau cùng người kết luận:

“Đó là những gương sáng cậu đã để lại cho chúng ta, là những lời nói trước khi lìa biệt cõi đời, bây giờ Ma-gôn không còn sống nữa; chỗ trong nhà thờ cậu hay tới cầu nguyện nay trống rỗng, và kinh nguyện đối với cậu là cả nguồn an ủi cho cậu khi quỳ trong nhà thờ này. Cậu không còn nữa, sự ra đi bất ngờ như thế làm cho chúng ta có cảm tưởng các vị tinh tú trên trời mất sáng, kho tàng tảo

mát mắt và chỉ tâm hồn còn lại thôi. Hôm nay, kể từ ngày chôn vùi thân xác cậu dưới năm tấc đất, đã được 30 ngày tròn rồi. Nếu lúc này cha có mặt tại mồ cậu, cha cũng sẽ theo người Do Thái vạt nắm cỏ bên mộ và ném về đằng sau đồng thời cha cũng sẽ buồn rầu thì thầm như con cái Juda: các chúng sinh trưởng như cỏ trong đồng nội. Ước chi nắm xương tàn của cậu mọc lên một lớp thiếu niên gọi lại kỷ niệm cậu và nhắc tới gương sáng đồng thời tăng thêm nhân đức của cậu.

Vĩnh biệt người bạn thân mến, hiền dịu, tốt lành và cường tráng. Vĩnh biệt Mi-ca-en thân mến, Mi-ca-en đã làm hy vọng cho người mẹ hiền tăng thêm, chính người mẹ này đã đổ nhiều nước mắt xót thương hơn là nước mắt tự nhiên và giòng máu.. Ma-gôn đã làm cho mối hy vọng của người cha nuôi tăng thêm, chính người cha này đã nhân danh Chúa Quan Phòng nhận em, gọi em vào nơi êm ấm này và tại đây em đã học biết cách yêu mến Chúa mau chóng. Ma-gôn, anh là đồng bạn, là người tôn kính các bề trên, dễ dãi đối với các Giáo sư, khoan dung với hết mọi người! Anh nuôi cao vọng bước tới chức linh mục... và có lẽ anh sẽ được liệt vào gương mẫu trong hàng linh mục. Anh đã để lại trong cõi lòng chúng tôi một chỗ trống, một vết thương! Anh đã bay đi hay nói cách khác, thần chết đã mang anh đi xa lòng quý mến kính chuộng của chúng tôi. Chúng tôi có cần bài học nơi cái chết của anh không? Cần lắm chứ, người sốt sắng, kẻ uể oải đều cần tới bài học này. Người chảnh mắng lười biếng, yếu đuối, lạnh nhạt cũng cần tới bài học này. Chúng tôi cầu khẩn anh cho chúng tôi hay lúc này anh đang an vui ở nơi cực lạc, nơi đất hạnh phúc của các người sống không? Xin cho chúng tôi hiểu có phải anh đã tìm thấy nguồn suối, bên cạnh biển ân sủng và cho chúng tôi hay có phải tiếng anh đương hòa hợp với tiếng đoàn ca hát trên trời, tiếng đó rất đẹp lòng Chúa không? Xin cầu cho chúng tôi được lòng sốt mến, được tình yêu và lòng bác ái...Xin cho chúng tôi được sống tốt lành trong sạch, đạo đức và nhân đức... được chết an vui, bình tĩnh và đầy cậy trông trong

lượng tử bi Chúa. Xin cho chúng tôi không bao giờ bị thần chết hay mối đau khổ của thần chết chạm tới như anh đã được thoát vậy. Xin cùng với các Thiên Thần trẻ của nhà này tức là Camilo Gavio, Gabriel Fascio, Luy Rua, Savio và Gioan Massaglia đã ra đi trước anh, nay đang an nghỉ trong lòng Chúa để cầu cho chúng tôi và cầu cho người làm đầu đáng mến của ngôi nhà này. Chúng tôi sẽ năng nhớ tới anh trong lời kinh nguyện; chúng tôi sẽ không bao giờ quên anh bao lâu chưa được về cùng anh an hưởng trên các vị sao sáng. Ôi Chúa là Đấng tạo dựng, nuôi nấng và cất anh về. Chúa đáng được chúc tụng muôn đời. Chúc tụng Đấng đã cất đời sống và sẽ trả cuộc sống đó lại cho anh.”